

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B**   ► **C1** SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES
ze dne 19. listopadu 2008
o odpadech a o zrušení některých směrnic ◀
(Text s významem pro EHP)
(Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014	L 365	89	19.12.2014
► <u>M2</u>	Směrnice Komise (EU) 2015/1127 ze dne 10. července 2015	L 184	13	11.7.2015
► <u>M3</u>	Nařízení Rady (EU) 2017/997 ze dne 8. června 2017	L 150	1	14.6.2017
► <u>M4</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018	L 150	109	14.6.2018

Opravena:

- **C1** Oprava, Úř. věst. L 99, 5.4.2012, s. 35 (2008/98/ES)
- **C2** Oprava, Úř. věst. L 297, 13.11.2015, s. 9 (2015/1127)
- **C3** Oprava, Úř. věst. L 42, 18.2.2017, s. 43 (1357/2014)

▼ B▼ C1

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES

ze dne 19. listopadu 2008

o odpadech a o zrušení některých směrnic

▼ B

(Text s významem pro EHP)

KAPITOLA I

PŘEDMĚT A OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE

▼ M4

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením vzniku odpadů, nepříznivým dopadům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním a omezováním celkových dopadů využívání zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání, což je klíčové pro přechod k oběhovému hospodářství a zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti Unie.

▼ B

Článek 2

Vynětí z oblasti působnosti

1. Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty:
  - a) plynné emise vypouštěné do ovzduší;
  - b) půda (*in situ*) včetně nevytěžené kontaminované zeminy a budov trvale spojených s půdou;
  - c) nekontaminovaná zemina a jiný přírodní materiál vytěžený během stavebních činností, pokud je jisté, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen;
  - d) radioaktivní odpady;
  - e) vyřazené výbušniny;
  - f) exkrementy, pokud nejsou zahrnuty do odst. 2 písm. b), sláma a jiné přírodní látky pocházející ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které nejsou nebezpečné a které se využívají v zemědělství, lesnictví nebo k výrobě energie z této biomasy prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí ani neohrožují lidské zdraví;
2. Následující položky jsou vyňaty z oblasti působnosti této směrnice v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Společenství:
  - a) odpadní vody;
  - b) vedlejší produkty živočišného původu, včetně zpracovaných výrobků, upravené nařízením (ES) č. 1774/2002 kromě těch, které jsou určeny ke spalování, skládkování nebo využití v zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování;

▼B

- c) mrtvá těla zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem eradikace nákazy zvířat, a která jsou odstraněna v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002;
- d) odpady vznikající při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu ⁽¹⁾;

▼M4

- e) látky, které jsou určeny k použití jako krmné suroviny ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ⁽²⁾ a které nejsou tvořeny vedlejšími produkty živočišného původu, ani je neobsahují.

▼B

3. Aniž by byly dotčeny povinnosti podle příslušných právních předpisů Společenství jsou sedimenty přemísťované v rámci povrchových vod za účelem správy vod a vodních cest nebo předcházení povodním či zmírnění účinku povodní a období sucha a rekultivace půdy vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, pokud je prokázáno, že sedimenty nejsou nebezpečné.

4. Zvláštní pravidla pro jednotlivé případy nebo doplňující pravidla k pravidlům této směrnice pro nakládání s jednotlivými druhy odpadů mohou být stanovena zvláštními směnicemi.

*Článek 3***Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil;
- 2) „nebezpečným odpadem“ odpad, který vykazuje jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze III;

▼M4

2a) „nikoliv nebezpečným odpadem“ odpad, na který se nevztahuje bod 2;

2b) „komunálním odpadem“:

- a) směsný odpad a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, a objemný odpad, zejména matrace a nábytek;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).

▼ M4

- b) směsný odpad a tříděný odpad z jiných zdrojů, pokud je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností;

Komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, septiků, kanalizační sítě a čišťren odpadních vod, včetně kalů, vozidla na konci životnosti ani stavební a demoliční odpad.

Touto definicí není dotčeno rozdělení povinností týkajících se nakládání s odpadem mezi veřejné a soukromé subjekty;

- 2c) „stavebním a demoličním odpadem“ odpad vznikající při stavebních a demoličních činnostech;

▼ B

- 3) „odpadními oleji“ jakékoli minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, jako jsou například upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje, mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje;

▼ M4

- 4) „biologickým odpadem“ biologicky rozložitelné odpady ze zahrad a parků, potravinářské a kuchyňské odpady z domácností, kanceláří, restaurací, velkoobchodu, jídelen, stravovacích a maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu;
- 4a) „potravinovým odpadem“ veškeré potraviny ve smyslu článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽¹⁾, které se staly odpadem;

▼ B

- 5) „původcem odpadu“ jakákoliv osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady (první původce odpadu), nebo osoba, která provádí předzpracování, směšování nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení těchto odpadů;
- 6) „držitelem odpadu“ původce odpadu nebo fyzická či právnická osoba, která má tyto odpady v držení;
- 7) „obchodníkem“ podnik, který jedná na vlastní odpovědnost, když odpady nakupuje a následně prodává, včetně obchodníků, kteří nemají odpady fyzicky v držení;
- 8) „zprostředkovatelem“ podnik, který zařizuje využití nebo odstraňování odpadu jménem jiných, včetně zprostředkovatelů, kteří nemají odpady fyzicky v držení;

▼ M4

- 9) „nakládáním s odpady“ sběr, přeprava, využití (včetně třídění) a odstraňování odpadů, včetně dozoru nad těmito činnostmi a následně péče o místa odstranění a včetně činností prováděných obchodníkem nebo zprostředkovatelem;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

▼ B

- 10) „sběrem“ shromáždování odpadu, včetně předběžného třídění a předběžného skladování odpadu pro účely přepravy do zařízení na zpracování odpadu;
- 11) „tříděným sběrem“ sběr, kdy je tok odpadů oddělen podle druhu a povahy odpadu s cílem usnadnit specifické zpracování;
- 12) „předcházením vzniku“ opatření přijatá předtím, než se látka, materiál nebo výrobek staly odpadem, která omezují:
  - a) množství odpadu, a to i prostřednictvím opětovného použití výrobků nebo prodloužením životnosti výrobků;
  - b) nepříznivé dopady vzniklého odpadu na životní prostředí a lidské zdraví nebo

▼ M4

- c) obsah nebezpečných látek v materiálech a ve výrobcích;

▼ B

- 13) „opětovným použitím“ jakýkoliv postup, kterým jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity pro tentýž účel, pro který byly původně určeny;
- 14) „zpracováním“ využití nebo odstranění, zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním;
- 15) „využitím“ jakákoli činnost, jejímž hlavním výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí jiné materiály, které by jinak byly použity ke konkrétnímu účelu, nebo jejímž výsledkem je, že je odpad upraven k tomuto konkrétnímu účelu, a to v daném zařízení nebo v širším hospodářství. V příloze II je uveden nevyčerpávající seznam způsobů využití;

▼ M4

- 15a) „materiálovým využitím“ jakýkoli způsob využití jiný než energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie. Zahrnuje mimo jiné přípravu k opětovnému použití, recyklaci a zasypávání;

▼ B

- 16) „přípravou k opětovnému použití“ způsoby využití zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu a spočívající v tom, že jsou výrobky nebo čisté výrobky, které se staly odpady, upraveny tak, že budou opětovně použity bez dalšího předzpracování;
- 17) „recyklací“ jakýkoli způsob využití, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely. Zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál;

▼ M4

- 17a) „zasypáváním“ jakýkoli způsob využití, při němž je vhodný nikoliv nebezpečný odpad použit pro účely rekultivace vytěžených oblastí nebo pro technické účely při terénních úpravách. Odpad použitý k zasypávání musí nahrazovat materiály, které nejsou odpadem, vyhovovat daným účelům a být omezen na množství nezbytně nutné pro dosažení uvedených účelů;

▼ B

- 18) „regenerací odpadních olejů“ jakákoliv recyklace, jejímž prostřednictvím je možné rafinací odpadních olejů vyrábět základové oleje, zejména odstraněním znečišťujících látek, oxidačních produktů a přísad obsažených v těchto olejích;
- 19) „odstraněním“ jakákoli činnost, která není využitím, a to i v případě, že tato činnost má jako vedlejší důsledek znovuzískání látek nebo energie. V příloze I je uveden nevyčerpávající seznam způsobů odstraňování;
- 20) „nejlepšími dostupnými technikami“ nejlepší dostupné techniky stanovené v čl. 2 odst. 11 směrnice 96/61/ES;

▼ M4

- 21) „systémem rozšířené odpovědnosti výrobce“ soubor opatření přijatých členskými státy, jejichž cílem je zajistit, aby výrobci nesli finanční odpovědnost nebo finanční a organizační odpovědnost za výrobek v rámci jeho životního cyklu i poté, co se stal odpadem.

▼ B*Článek 4***Hierarchie způsobů nakládání s odpady**

1. Jako pořadí priorit pro právní předpisy a politiku v oblasti předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi se použije tato hierarchie způsobů nakládání s odpady:

- a) předcházení vzniku,
- b) příprava k opětovnému použití,
- c) recyklace,
- d) jiné využití, například energetické využití, a
- e) odstranění.

2. Při uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady uvedené v odstavci 1 přijmou členské státy opatření, která podpoří možnosti, jež představují nejlepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí. To může u zvláštních toků odpadů vyžadovat odchýlení se od hierarchie, je-li to odůvodněno zohledněním životního cyklu u celkových dopadů vzniku tohoto odpadu a nakládání s ním.

Členské státy zajistí, že vypracování právních předpisů o odpadech a odpadových politik bude představovat zcela transparentní proces, který bude dodržovat pravidla vnitrostátního plánování ohledně konzultací a zapojení občanů a zainteresovaných subjektů.

Členské státy v souladu s články 1 a 13 zohlední obecné zásady ochrany životního prostředí, a to zásadu předběžné opatrnosti a udržitelnosti, technickou proveditelnost a hospodářskou životaschopnost, ochranu zdrojů i celkové dopady na životní prostředí, lidské zdraví a hospodářské a sociální dopady.

▼ M4

3. K vytváření pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady využívají členské státy ekonomické nástroje a další opatření, jejichž příklady jsou uvedeny v příloze IVA, nebo jiné vhodné nástroje a opatření.

▼ B*Článek 5***Vedlejší produkty****▼ M4**

1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby látka nebo předmět vzniklé při výrobním procesu, jehož prvotním cílem není výroba této látky nebo předmětu, nebyly považovány za odpad, nýbrž za vedlejší produkt, jsou-li splněny tyto podmínky:

▼ B

- a) další využití látky nebo předmětu je jisté;
- b) látku nebo předmět lze využít přímo bez dalšího zpracování jiným než běžným průmyslovým způsobem;
- c) výroba látky nebo předmětu je nedílnou součástí výrobního procesu a
- d) další využití je zákonné, tj. látka nebo předmět splňují všechny příslušné požadavky, pokud jde o výrobek, životní prostředí a ochranu zdraví u konkrétního použití a nepovedou k celkovým nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

▼ M4

2. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem stanovit podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.

Tato podrobná kritéria zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví a usnadní uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2. Při přijímání těchto prováděcích aktů vychází Komise z těch nejpřísnějších kritérií chránících životní prostředí, která přijaly členské státy v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, a při vypracovávání podrobných kritérií upřednostňuje opakovatelné postupy průmyslové symbiózy.

3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy samy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.

Členské státy oznámí Komisi tato podrobná kritéria v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535⁽¹⁾, pokud to uvedená směrnice vyžaduje.

▼ B*Článek 6***Stav, kdy odpad přestává být odpadem****▼ M4**

1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby odpad, který byl předmětem recyklace nebo jiného způsobu využití, nebyl již nadále považován za odpad, splňuje-li tyto podmínky:

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

▼ M4

a) látka nebo předmět jsou určeny k využití ke konkrétním účelům;

▼ B

b) pro tuto látku nebo tento předmět existuje trh nebo poptávka;

c) látka nebo předmět splňují technické požadavky pro konkrétní účely a vyhovují stávajícím právním předpisům a normám použitelným na výrobky; a

d) využití látky nebo předmětu nepovede k celkovým nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

▼ M4

2. Komise sleduje vývoj vnitrostátních kritérií pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, v členských státech a hodnotí, zda je třeba vypracovat na tomto základě celounijní kritéria. Za tímto účelem Komise případně přijme prováděcí akty s cílem stanovit podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů.

Tato podrobná kritéria zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví a usnadní uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů. Zahrnují:

a) přípustný odpadní materiál vstupující do využití;

b) povolené postupy a techniky zpracování;

c) kvalitativní kritéria pro materiály, které přestaly být odpadem, které jsou výsledkem využití v souladu s platnými normami výrobků, v případě potřeby včetně mezních hodnot pro znečišťující látky;

d) požadavky na systém nakládání s odpady s cílem prokázat soulad s kritérii pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, včetně kontroly kvality a vnitřní kontroly a akreditace tam, kde je to vhodné, a

e) požadavek na prohlášení o shodě.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

Při přijímání těchto prováděcích aktů Komise zohlední příslušná kritéria stanovená členskými státy v souladu s odstavcem 3 a vychází při tom z nejpřísnějších kritérií chránících životní prostředí.

3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů. Tato podrobná kritéria zohlední veškeré případné nepříznivé dopady látky či předmětu na životní prostředí a lidské zdraví a musí být v souladu s požadavky stanovenými v odst. 2 písm. a) až e).

Členské státy oznámí Komisi tato kritéria v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535, pokud to uvedená směrnice vyžaduje.

▼ M4

4. Pokud nebyla kritéria stanovena na unijní úrovni podle odstavce 2 ani na vnitrostátní úrovni podle odstavce 3, může členský stát rozhodnout případ od případu či přijmout vhodná opatření s cílem ověřit, zda určitý odpad přestal být odpadem na základě podmínek stanovených v odstavci 1, přičemž v případě potřeby zohlední požadavky stanovené v odst. 2 písm. a) až e) a mezní hodnoty pro znečišťující látky a veškeré případné nepříznivé dopady na životní prostředí a lidské zdraví. Tato individuální rozhodnutí se nemusí oznamovat Komisi v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535.

Členské státy mohou informace o uvedených jednotlivých rozhodnutích a o výsledcích ověření příslušnými orgány v elektronické podobě zpřístupnit veřejnosti.

5. Fyzická nebo právnická osoba, která:

a) poprvé používá materiál, který přestal být odpadem a nebyl uveden na trh; nebo

b) uvádí materiál na trh poprvé od okamžiku, kdy přestal být odpadem,

zajistí, aby tento materiál splňoval příslušné požadavky podle platných právních předpisů týkajících se chemických látek a výrobků. Podmínky stanovené v odstavci 1 musí být splněny předtím, než se právní předpisy týkající se chemických látek a výrobků uplatní na materiál, který přestal být odpadem.

▼ B*Článek 7***Seznam odpadů**

► **M4** 1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením seznamu odpadů a jeho přezkumem v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku. ◀ Seznam odpadů zahrnuje nebezpečný odpad a zohledňuje původ a složení odpadu a případně limitní hodnoty koncentrací nebezpečných látek. Seznam odpadů je závazný, pokud jde o určení odpadu, který je považován za nebezpečný. Zařazení látky nebo předmětu na seznam neznámá, že jde o odpad za všech okolností. Látka nebo předmět jsou považovány za odpad, pouze pokud je splněna definice čl. 3 bodu 1.

▼ M4

2. Členský stát může považovat odpad za nebezpečný odpad, pokud, přestože není jako takový uveden na seznamu odpadů, vykazuje jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Členský stát oznámí neprodleně tyto případy Komisi a poskytne jí veškeré příslušné informace. S ohledem na obdržená oznámení se seznam přezkoumá s cílem rozhodnout o jeho úpravě.

▼ B

3. Pokud členský stát prokáže, že konkrétní druh odpadu, který je uveden na seznamu jako nebezpečný odpad, nevykazuje žádné z vlastností uvedených v příloze III, může tento odpad považovat za nikoliv nebezpečný odpad. Členský stát neprodleně oznámí tyto případy Komisi a poskytne Komisi nezbytné doklady. S ohledem na tyto informace se seznam přezkoumá za účelem rozhodnutí o jeho úpravě.

▼ B

4. Změna klasifikace nebezpečných odpadů odpady nikoliv nebezpečné nesmí být dosažena ředěním a směšováním odpadů se záměrem snížit původní koncentrace nebezpečných látek na úroveň pod hranici označení odpadu za nebezpečný.

▼ M4

_____

▼ B

6. Členské státy smí za nikoliv nebezpečný odpad považovat odpad, který je v souladu se seznamem odpadů podle odstavce 1.

7. Komise zajistí, aby byl seznam odpadů a každý jeho přezkum v náležitém souladu se zásadou jasnosti, srozumitelnosti a dostupnosti pro uživatele, zejména pro malé a střední podniky.

KAPITOLA II

OBECNÉ POŽADAVKY

*Článek 8***Rozšířená odpovědnost výrobce**

1. S cílem posílit předcházení vzniku odpadů, jejich opětovné použití, recyklaci a jiné využití odpadů mohou členské státy přijmout legislativní nebo nelegislativní opatření k zajištění toho, aby se na všechny fyzické nebo právnické osoby, které profesionálně vyvíjejí, vyrábějí, zpracovávají, upravují, prodávají nebo dovážejí výrobky (výrobci výrobků) vztahovala rozšířená odpovědnost výrobce.

Tato opatření mohou zahrnovat přijímání vrácených výrobků a odpadu, který zůstává po použití těchto výrobků, jakož i následné nakládání s odpadem a finanční odpovědnost za tyto činnosti. Tato opatření mohou rovněž zahrnovat povinnost poskytnout veřejně dostupné informace týkající se rozsahu, v jakém je výrobek opětovně použitelný a recyklovatelný.

▼ M4

Pokud tato opatření zahrnují zavedení systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, použijí se obecné minimální požadavky stanovené v článku 8a.

Členské státy mohou rozhodnout, že výrobci, kteří z vlastního rozhodnutí přijímají finanční nebo organizační odpovědnost za nakládání s výrobkem i poté, co se stal odpadem, by měli uplatňovat některé nebo všechny obecné minimální požadavky stanovené v článku 8a.

2. Členské státy mohou přijmout vhodná opatření na podporu navrhování výrobků a částí výrobků tak, aby se snižoval jejich dopad na životní prostředí a vznik odpadů během výroby a následného používání výrobků, a s cílem zajistit, aby využití a odstraňování výrobků, které se staly odpadem, probíhalo v souladu s články 4 a 13.

▼ M4

Tato opatření mohou mimo jiné podporovat vývoj, výrobu a uvádění na trh výrobků a částí výrobků, které jsou vhodné pro více použití, obsahují recyklované materiály, jsou trvanlivé po technické stránce, lze je snadno opravit a které jsou poté, co se stanou odpadem, vhodné pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci, aby se usnadnilo náležité uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady. Opatření berou v úvahu dopady výrobků během jejich celého životního cyklu, hierarchii způsobů nakládání s odpady a případně možnosti opakované recyklace.

▼ B

3. Při uplatňování rozšířené odpovědnosti výrobce členské státy zohledňují technickou proveditelnost a ekonomickou životaschopnost a celkové dopady na životní prostředí, lidské zdraví a společnost, přičemž berou v úvahu nezbytnost zajištění řádného fungování vnitřního trhu.

4. Uplatňováním rozšířené odpovědnosti výrobce není dotčena odpovědnost za nakládání s odpady stanovená v čl. 15 odst. 1 ani stávající právní předpisy týkající se jednotlivých toků odpadů a konkrétních výrobků.

▼ M4

5. Komise organizuje výměnu informací mezi členskými státy a subjekty zapojenými do systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, které se týkají uplatňování obecných minimálních požadavků stanovených v článku 8a. To zahrnuje mimo jiné výměnu informací o osvědčených postupech s cílem zajistit odpovídající řízení, přeshraniční spolupráci, pokud jde o systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, a řádné fungování vnitřního trhu, o organizačních prvcích a sledování organizací vykonávajících povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, o úpravě finančních příspěvků, o výběru provozovatelů pro nakládání s odpady a o předcházení znečišťování odpadky. Výsledky výměny informací Komise zveřejní a může též poskytnout pokyny týkající se těchto i jiných příslušných aspektů.

Komise po konzultaci s členskými státy zveřejní pokyny týkající se přeshraniční spolupráce, pokud jde o systémy rozšířené odpovědnosti výrobce a o úpravu finančních příspěvků podle čl. 8a odst. 4 písm. b).

Pokud je nezbytné zamezit narušení vnitřního trhu, může Komise přijmout prováděcí akty s cílem stanovit kritéria pro jednotné uplatňování čl. 8a odst. 4 písm. b), avšak s vyloučením přesného určení úrovně příspěvků. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

*Článek 8a***Obecné minimální požadavky pro systémy rozšířené odpovědnosti výrobce**

1. Pokud jsou zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 8 odst. 1, včetně těch, které se řídí jinými legislativními akty Unie, členské státy:

▼ **M4**

- a) jasně vymezí úlohy a povinnosti všech příslušných zúčastněných subjektů, včetně výrobců uvádějících výrobky na trh členského státu, organizací vykonávajících povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, soukromých nebo veřejných zpracovatelů odpadu, místních orgánů a v příslušných případech provozovatelů zařízení pro opětovné použití a přípravu k opětovnému použití a podniků sociální ekonomiky;
- b) v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanoví cíle pro nakládání s odpady zaměřené na dosažení alespoň kvantitativních cílů, jež pro systém rozšířené odpovědnosti výrobce stanoví tato směrnice, směrnice 94/62/ES, 2000/53/ES, 2006/66/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ⁽¹⁾, a stanoví další kvantitativní nebo kvalitativní cíle, které jsou považovány za relevantní z hlediska systému rozšířené odpovědnosti výrobce;
- c) zajistí, aby byl zaveden systém podávání zpráv za účelem sběru údajů o výrobcích uváděných na trh členského státu výrobcí, na něž se vztahuje rozšířená odpovědnost výrobce, a údajů o sběru a zpracování odpadů vzniklých z těchto výrobků, v příslušných případech s upřesněním toků odpadních materiálů, jakož i jiných údajů relevantních pro účely písmene b);
- d) zajistí rovné zacházení s výrobcí bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by na výrobce malých množství výrobků, včetně malých a středních podniků, kladl nepřiměřenou regulační zátěž.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby držitelé odpadů, na které se zaměřují systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené v souladu s čl. 8 odst. 1, byli informováni o opatřeních na předcházení vzniku odpadů, centrech pro opětovné použití a pro přípravu k opětovnému použití, systémech zpětného odběru a sběru odpadu a o předcházení znečišťování odpadky. Členské státy rovněž přijmou opatření zaměřená na vytváření pobídek pro držitele odpadů, aby plnili svou povinnost odevzdávat své odpady do již existujících systémů tříděného sběru, a to zejména prostřednictvím případných ekonomických pobídek nebo regulací.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby každý výrobce nebo organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců:

- a) měli jasně stanovenou působnost z hlediska územního, výrobního a materiálového pokrytí, aniž by se omezovali na ty oblasti, v nichž je sběr odpadů a nakládání s nimi nejziskovější;
- b) zajistili přiměřenou dostupnost systémů sběru odpadů v oblastech uvedených v písmenu a);
- c) měli potřebné finanční prostředky nebo finanční a organizační prostředky pro splnění svých povinností týkajících se rozšířené odpovědnosti výrobce;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

▼ **M4**

- d) zavedli odpovídající mechanismus vnitřní kontroly, podporovaný v příslušných případech pravidelnými nezávislými audity, za účelem hodnocení:
- i) svého finančního řízení včetně dodržování požadavků stanovených v odst. 4 písm. a) a b);
  - ii) kvality údajů shromažďovaných a vykazovaných v souladu s odst. 1 písm. c) tohoto článku a s požadavky nařízení (ES) č. 1013/2006;
- e) zveřejňovali informace o dosahování cílů v oblasti nakládání s odpady podle odst. 1 písm. b) a v případě kolektivního plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce rovněž informace o:
- i) svém vlastníkovi a členech;
  - ii) finančních příspěvcích hrazených výrobcí za prodanou jednotku nebo za tunu výrobku uvedeného na trh a
  - iii) postupu výběru provozovatelů pro nakládání s odpady.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby finanční příspěvky hrazené výrobcí za účelem dodržení jejich povinností spojených s rozšířenou odpovědností výrobce:

- a) pokrývaly u výrobků, jež výrobci uvádějí na trh v dotčeném členském státě, tyto náklady:
- náklady na tříděný sběr odpadů a na jejich následnou přepravu a zpracování, včetně zpracování, které je nezbytné pro dodržení cílů Unie týkajících se nakládání s odpady, a náklady nezbytné ke splnění ostatních cílů uvedených v odst. 1 písm. b) se zohledněním příjmů z opětovného použití, z prodeje druhotných surovin získaných z jejich výrobků a z nerozdělených uložených plateb,
  - náklady na poskytování odpovídajících informací držitelům odpadů v souladu s odstavcem 2,
  - náklady na shromažďování a vykazování údajů v souladu s odst. 1 písm. c).

Toto písmeno se nepoužije na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené směrnicí 2000/53/ES, 2006/66/ES nebo 2012/19/EU;

- b) byly v případě kolektivního plnění rozšířené odpovědnosti výrobce upravovány, pokud je to možné, pro jednotlivé výrobky nebo skupiny podobných výrobků, a to zejména se zohledněním jejich trvanlivosti, opravitelnosti, opětovné použitelnosti a recyklovatelnosti a přítomnosti nebezpečných látek, čímž se přihlíží k jejich životnímu cyklu a zohledňují se požadavky stanovené příslušným právem Unie, a pokud možno na základě harmonizovaných kritérií, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu, a

▼ **M4**

- c) nepřesahovaly náklady nezbytné na poskytování služeb nakládání s odpady nákladově účinným způsobem. Tyto náklady se mezi dotyčné subjekty rozdělí transparentním způsobem.

Pokud je to odůvodněno potřebou zajistit řádné nakládání s odpady a ekonomickou životaschopnost systému rozšířené odpovědnosti výrobce, mohou se členské státy od rozdělení finanční odpovědnosti stanoveného v písmenu a) odchýlit, pokud:

- i) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených legislativními akty Unie nesou výrobci nejméně 80 % nezbytných nákladů;
- ii) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených ode dne 4. července 2018 k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených pouze v právních předpisech členského státu nesou výrobci nejméně 80 % nezbytných nákladů;
- iii) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených před 4. červencem 2018 k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených pouze v právních předpisech členského státu nesou výrobci nejméně 50 % nezbytných nákladů,

a pokud zbývající náklady nesou prvotní původci odpadu nebo distributoři.

Tuto odchylku nelze využít ke snížení podílu nákladů, které nesou výrobci podle systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených před 4. červencem 2018.

5. Členské státy vytvoří odpovídající rámec pro sledování plnění požadavků a jejich vymáhání, aby bylo zajištěno, že výrobci a organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců vykonávají své povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce, a to i v případě prodeje na dálku, že jsou náležitě využívány finanční prostředky a že všechny subjekty zapojené do provádění systému rozšířené odpovědnosti výrobce předkládají spolehlivé údaje.

Pokud na území členského státu vykonává jménem výrobců povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce více organizací, tento členský stát určí alespoň jeden subjekt nezávislý na soukromých zájmech nebo pověří některý veřejný orgán, aby dohlížely nad prováděním povinností rozšířené odpovědnosti výrobce.

Každý členský stát umožní výrobcům usazeným v jiném členském státě, kteří uvádějí výrobky na trh na jeho území, jmenovat právnickou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako pověřeného zástupce pro účely provádění plnění povinností výrobce vyplývajících ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce na jeho území.

Ke sledování a ověřování toho, zda výrobce dodržuje povinnosti vyplývající ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, mohou členské státy stanovit požadavky, jako je registrace či požadavky na informování a podávání zpráv, které má právnická nebo fyzická osoba jmenovaná jako pověřený zástupce na jejich území plnit.

▼M4

6. Členské státy zajistí pravidelný dialog mezi příslušnými zúčastněnými stranami zapojenými do provádění systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, včetně výrobců a distributorů, soukromých nebo veřejných zpracovatelů odpadu, místních orgánů, organizací občanské společnosti a případně subjektů sociální ekonomiky, sítí pro opětovné použití výrobků a jejich opravu a provozovatelů zařízení pro přípravu k opětovnému použití.

7. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené před 4. červencem 2018 byly v souladu s tímto článkem do 5. ledna 2023.

8. Poskytováním informací veřejnosti podle tohoto článku není dotčeno zachovávání důvěrnosti obchodně citlivých informací v souladu s příslušným unijním a vnitrostátním právem.

*Článek 9***Předcházení vzniku odpadů**

1. Členské státy přijmou opatření s cílem předcházet vzniku odpadů. Tato opatření alespoň:

- a) prosazují a podporují modely trvale udržitelné výroby a spotřeby;
- b) podporují takový návrh, výrobu a používání výrobků, které účinně využívají zdroje, jsou trvanlivé (a to i z hlediska životnosti a neexistence plánovaného zastarávání), opravitelné, opětovně použitelné a modernizovatelné;
- c) zaměřují se na výrobky obsahující kritické suroviny, aby se předcházelo tomu, že se tyto materiály stanou odpadem;
- d) podporují opětovné použití výrobků a vytváření systémů podporujících opravy a činnosti zaměřené k opětovnému použití, zejména elektrických a elektronických zařízení, textilu, nábytku a obalových a stavebních materiálů a výrobků;
- e) vybízí k tomu, aby ve vhodných případech a aniž by byla dotčena práva duševního vlastnictví, byly dostupné náhradní díly, návody k použití, technické informace nebo další nástroje, programové či jiné vybavení umožňující opravu a opětovné použití výrobků, aniž by byla ohrožena jejich kvalita a bezpečnost;
- f) snižují vznik odpadů při procesech souvisejících s průmyslovou výrobou, těžbou nerostů, výrobou, výstavbou a demolicemi, se zohledněním nejlepších dostupných technik;
- g) snižují vznik potravinového odpadu v prvovýrobě, při zpracovávání a výrobě, v maloobchodě a jiných způsobech distribuce potravin, v restauracích a stravovacích službách a také v domácnostech, čímž přispívají k cíli udržitelného rozvoje Organizace spojených národů snížit do roku 2030 celosvětový potravinový odpad na obyvatele na úrovni maloobchodu a spotřebitelů o 50 % a omezit potravinové ztráty v celém výrobním a dodavatelském řetězci;

▼ **M4**

- h) podporují darování potravin a jejich další přerozdělování po lidskou spotřebu, přičemž je lidská spotřeba upřednostňována před využitím jako krmiva či před přepracováním na nepotravinářské produkty;
- i) podporují snižování obsahu nebezpečných látek v materiálech a výrobcích, aniž by byly dotčeny harmonizované právní požadavky týkající se těchto materiálů a výrobků stanovených na úrovni Unie, a zajišťují, aby každý dodavatel předmětu ve smyslu čl. 3 bodu 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾ poskytoval informace v souladu s čl. 33 odst. 1 uvedeného nařízení od dne 5. ledna 2021;
- j) snižují množství vzniklého odpadu, a zejména odpadu, který není vhodný pro přípravu k opětovnému použití nebo recyklaci;
- k) určují výrobky, jež jsou hlavními zdroji znečištění odpadky, zejména v přírodním a mořském prostředí, a přijímají vhodná opatření k předcházení znečištění odpadky z těchto výrobků a jeho snižování; pokud se členské státy rozhodnou tuto povinnost plnit pomocí tržních omezení, zajistí, aby tato omezení byla přiměřená a nediskriminační;
- l) usilují o zastavení znečišťování moří odpadky, což přispěje k cíli udržitelného rozvoje Organizace spojených národů usilujícího o prevenci a významné snížení všech typů znečištění moří, a
- m) připravují a podporují informační kampaně ke zvyšování povědomí o předcházení vzniku odpadu a znečišťování odpadky.

2. Evropská agentura pro chemické látky zavede databázi pro údaje, které jí mají být předkládány v souladu s odst. 1 písm. i), do 5. ledna 2020 a spravuje ji. Zpřístupní ji subjektům zpracovávajícím odpady. Na požádání poskytne přístup k této databázi také spotřebitelům.

3. Členské státy sledují a posuzují provádění opatření k předcházení vzniku odpadu. Za tímto účelem používají vhodné kvalitativní a kvantitativní ukazatele a cíle týkající se zejména množství vzniklého odpadu.

4. Členské státy sledují a hodnotí provádění svých opatření týkajících se opětovného použití měřením opětovného použití na základě společné metodiky, která je stanovena prováděcím aktem uvedeným v odstavci 7, a to od prvního úplného kalendářního roku po přijetí tohoto prováděcího aktu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

▼M4

5. Členské státy sledují a hodnotí provádění svých opatření na předcházení vzniku potravinového odpadu měřením úrovně potravinového odpadu na základě metodiky stanovené aktem v přenesené pravomoci uvedeným v odstavci 8, a to od prvního úplného kalendářního roku po přijetí tohoto aktu v přenesené pravomoci.

6. Do 31. prosince 2023 Komise přezkoumá údaje o potravinovém odpadu poskytnuté členskými státy v souladu s čl. 37 odst. 3 s cílem zvážit, zda je na unijní úrovni proveditelné stanovit cíl v oblasti snižování množství potravinového odpadu, který by měl být splněn do roku 2030, na základě údajů předložených členskými státy podle společné metodiky stanovené v souladu s odstavcem 8 tohoto článku. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

7. Komise přijímá prováděcí akty za účelem stanovení ukazatelů pro měření celkového pokroku dosaženého při provádění opatření na předcházení vzniku odpadu a do 31. března 2019 přijme prováděcí akt, kterým se stanoví společná metodika pro předkládání zpráv o opětovném použití výrobků. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

8. Do 31. března 2019 Komise přijme na základě výsledku činnosti platformy EU věnované ztrátám potravin a plýtvání potravinami akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením společné metodiky a minimálních požadavků na kvalitu pro jednotné měření úrovně potravinového odpadu.

9. Do 31. prosince 2024 Komise přezkoumá údaje o opětovném použití výrobků poskytnuté členskými státy v souladu s čl. 37 odst. 3 s cílem posoudit, zda je proveditelné zavést opatření na podporu opětovného použití výrobků, včetně stanovení kvantitativních cílů. Komise také přezkoumá, zda je proveditelné zavést jiná opatření k předcházení vzniku odpadů, včetně cílů v oblasti snižování množství odpadu. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

Článek 10

Využití

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby odpad procházel přípravou k opětovnému použití, recyklací nebo jinými způsoby využití podle článků 4 a 13.

2. Pokud je to nezbytné pro dodržení odstavce 1 a pro usnadnění nebo zlepšení přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo jiných způsobů využití, podléhá odpad tříděnému sběru a nesměšuje se s jiným odpadem nebo jinými materiály s odlišnými vlastnostmi.

3. Členské státy mohou povolit výjimky z odstavce 2, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) smíšený sběr určitých druhů odpadu nemá vliv na jejich potenciál projít přípravou k opětovnému použití, recyklací nebo jiným způsobem využití podle článku 4 a kvalita výstupů z těchto postupů je srovnatelná s kvalitou, již je dosahováno prostřednictvím tříděného sběru;

▼ M4

- b) tříděný sběr nevede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí, když se zohlední celkové dopady nakládání s jednotlivými toky odpadů na životní prostředí;
- c) tříděný sběr není technicky proveditelný s ohledem na osvědčené postupy v oblasti sběru odpadu;
- d) tříděný sběr by měl za následek neúměrné hospodářské náklady s přihlédnutím k nákladům nepříznivých dopadů sběru a zpracovávání směsných odpadů na životní prostředí a na zdraví, potenciálu v oblasti zvýšení účinnosti sběru a zpracovávání odpadů, příjmů z prodeje druhotných surovin a uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ a rozšířené odpovědnosti výrobce.

Členské státy pravidelně přezkoumávají výjimky podle tohoto odstavce s ohledem na osvědčené postupy při tříděném sběru odpadů a další vývoj v oblasti nakládání s odpady.

4. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby odpad z tříděného sběru určený pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci podle čl. 11 odst. 1 a článkem 22 nebyl spalován, s výjimkou odpadu pocházejícího z následného zpracování odpadu z tříděného sběru, kdy spalování poskytuje nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4.

5. Pokud je to nezbytné k zajištění souladu s odstavcem 1 tohoto článku a k usnadnění nebo zlepšení využití odpadu, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby před využitím nebezpečného odpadu nebo v jeho průběhu z něho byly odstraněny nebezpečné látky, směsi a složky s cílem zpracovat je v souladu s články 4 a 13.

6. Do 31. prosince 2021 předloží členské státy Komisi zprávu o provádění tohoto článku, pokud jde o komunální odpad a biologický odpad, která bude zahrnovat informace o materiálovém a územním pokrytí tříděného sběru a o případných výjimkách podle odstavce 3.

▼ B*Článek 11***▼ M4****Příprava k opětovnému použití a recyklace**

1. Členské státy přijmou opatření na podporu činností týkajících se přípravy k opětovnému použití, zejména zaváděním a podporou sítí pro přípravu k opětovnému použití a opravy, umožněním přístupu těchto sítí – je-li to slučitelné s řádným nakládáním s odpady – k odpadu nacházejícímu se ve sběrných systémech nebo zařízeních, který by mohl být připraven k opětovnému použití, ale tyto systémy nebo zařízení jej k přípravě k opětovnému použití neurčily, a podporou využívání ekonomických nástrojů, kritérií pro zadávání zakázek, množstevních cílů nebo jiných opatření.

Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace a zavedou za tímto účelem, s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3, tříděný sběr.

▼ M4

S výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 členské státy zavedou tříděný sběr přinejmenším pro papír, kov, plast a sklo a do 1. ledna 2025 pro textil.

Členské státy přijmou opatření na podporu selektivní demolice s cílem umožnit odstraňování nebezpečných látek a bezpečné nakládání s těmito látkami a usnadnit opětovné použití a vysoce kvalitní recyklaci selektivním odstraňováním materiálů, jakož i opatření, jež zajistí zavedení systémů třídění stavebního demoličního odpadu přinejmenším pro dřevo, minerální složky (beton, cihly, dlaždice a keramiku, kameny), kov, sklo, plasty a sádro.

2. Za účelem dosažení souladu s cíli této směrnice a přiblížení se k evropskému oběhovému hospodářství s vysokou úrovní hospodárnosti využívání zdrojů přijmou členské státy opatření nezbytná k dosažení těchto cílů:

▼ B

- a) zvýšit do roku 2020 nejméně na 50 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace alespoň u odpadů z materiálů, jako jsou papír, kov, plast a sklo, pocházejících z domácností a případně odpady jiného původu, pokud jsou tyto toky odpadů podobné odpadům z domácností;
- b) zvýšit do roku 2020 nejméně na 70 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace odpadů a jiných druhů materiálového využití, včetně zásypů, při nichž jsou jiné materiály nahrazeny odpadem, u nikoliv nebezpečných stavebních a demoličních odpadů s výjimkou v přírodě se vyskytujících materiálů uvedených na seznamu odpadů v kategorii 17 05 04;

▼ M4

- c) zvýšit do roku 2025 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 55 % hmotnosti;
- d) zvýšit do roku 2030 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 60 % hmotnosti;
- e) zvýšit do roku 2035 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 65 % hmotnosti.

3. Členský stát může odložit termín pro dosažení cílů uvedených v odst. 2 písm. c), d) a e) až o pět let, pokud:

- a) připravil k opětovnému použití a recykloval méně než 20 % svého komunálního odpadu nebo uložil na skládku více než 60 % svého komunálního odpadu vzniklého v roce 2013, jak vyplývá ze společného dotazníku OECD a Eurostatu, a
- b) nejpozději 24 měsíců před příslušným termínem stanoveným v odst. 2 písm. c), d) nebo e) oznámí Komisi svůj záměr daný termín odložit a předloží plán provádění v souladu s přílohou IVb.

▼ **M4**

4. Do tří měsíců od obdržení plánu provádění podle odst. 3 písm. b) může Komise členský stát požádat, aby tento plán upravil, pokud má za to, že není v souladu s požadavky přílohy IVb. Dotčený členský stát předloží upravený plán do tří měsíců od obdržení žádosti Komise.

5. Odloží-li členský stát termín pro dosažení cílů podle odstavce 3, přijme nezbytná opatření ke zvýšení úrovně přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu:

a) nejméně na 50 % do roku 2025 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. c);

b) nejméně na 55 % do roku 2030 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. d);

c) nejméně na 60 % do roku 2035 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. e).

6. Do 31. prosince 2024 Komise posoudí stanovení cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace pro stavební a demoliční odpad a pro jeho jednotlivé materiálové složky, textilní odpad, odpad z obchodu, nikoli nebezpečný průmyslový odpad a další toky odpadů, dále cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití pro komunální odpad a cílů v oblasti recyklace pro komunální biologický odpad. Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

7. Do 31. prosince 2028 Komise přezkoumá cíl stanovený v odst. 2 písm. e). Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

Komise posoudí technologii spoluzpracování, umožňující zahrnutí minerálů do spoluspalování komunálního odpadu. Pokud se v rámci tohoto přezkumu podaří nalézt spolehlivou metodiku, zváží Komise, zda mají být tyto minerály započítávány do cílů v oblasti recyklace.

Článek 11a

Pravidla pro výpočet dosažení cílů

1. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3:

a) členské státy vypočtou hmotnost komunálního odpadu vzniklého a připraveného k opětovnému použití nebo recyklovaného v daném kalendářním roce;

b) hmotnost komunálního odpadu připraveného k opětovnému použití se vypočte jako hmotnost výrobků nebo částí výrobků, které se staly komunálním odpadem a byly předmětem veškerých nezbytných kontrol, čištění nebo oprav umožňujících opětovné použití bez dalšího třídění nebo předúpravy;

▼ **M4**

c) hmotnost recyklovaného komunálního odpadu se vypočte jako hmotnost odpadu, který poté, co byl předmětem veškerých nezbytných kontrol, třídění a dalších předběžných postupů k odstranění odpadních materiálů, na něž se nevztahuje následné přepracování, a k zajištění vysoké kvality recyklace, vstupuje do recyklace, v němž dojde k vlastnímu přepracování odpadních materiálů na výrobky, materiály nebo látky.

2. Pro účely odst. 1 písm. c) je hmotnost recyklovaného komunálního odpadu měřena v okamžiku, kdy odpad vstupuje do recyklace.

Odchylně od prvního pododstavce lze hmotnost recyklovaného komunálního odpadu měřit při výstupu z jakéhokoli způsobu třídění, pokud:

a) tento výstup je následně recyklován;

b) hmotnost materiálů nebo látek, které jsou odstraněny dalšími postupy předcházejícími recyklaci a nejsou následně recyklovány, není zahrnuta do hmotnosti odpadu vykazovanému jako recyklovaný.

3. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odst. 1 písm. c) a odstavci 2 tohoto článku. Aby se zajistila spolehlivost a přesnost shromážděných údajů o recyklovaném odpadu, mohou tento systém tvořit elektronické registry zřízené podle čl. 35 odst. 4, technické specifikace ke kvalitativním požadavkům na tříděný odpad nebo průměrné míry ztrát tříděného odpadu pro různé druhy odpadu a postupy zpracování odpadu. Průměrné míry ztrát lze použít pouze v případech, kdy spolehlivé údaje nelze získat jinak, a vypočtou se na základě pravidel pro výpočet stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 10 tohoto článku.

4. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a v čl. 11 odst. 3, lze množství biologicky rozložitelného komunálního odpadu, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, započítat jako recyklovaný odpad, pokud při takovémto zpracování vzniká kompost, digestát či jiný výstup, který obsahuje srovnatelné množství recyklovaného obsahu ve vztahu ke vstupu a který se použije jako recyklovaný výrobek, materiál nebo látka. Pokud je tento výstup aplikován na půdu, mohou jej členské státy započítat jako recyklovaný odpad pouze tehdy, pokud jeho použití má přínos v oblasti zemědělství nebo vede k ekologickému zlepšení.

Od 1. ledna 2027 mohou členské státy započítat komunální biologický odpad, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, jako recyklovaný odpad pouze v případě, že byl v souladu s článkem 22 sebrán odděleně nebo vytríděn u zdroje.

5. Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3, lze množství odpadních materiálů, které po předúpravě před přepracováním přestaly být odpadem, započítat jako recyklovaný odpad, pokud je daný materiál určen k následnému přepracování na výrobky, materiály nebo látky, jež budou použity k původnímu nebo jinému účelu. K dosažení cílů v oblasti

▼ **M4**

recyklace se však nezapočítávají materiály, které přestaly být odpadem a mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, spáleny, zasypany nebo uloženy na skládku.

6. Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3, mohou členské státy zohlednit recyklaci kovů vyříděných po spálení komunálního odpadu, pokud tyto recyklované kovy splňují určitá kvalitativní kritéria stanovená prováděcím aktem přijatým podle odstavce 9 tohoto článku.

7. Odpad odeslaný do jiného členského státu za účelem přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo zasypaní v tomto jiném členském státě může započítat do dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 3 pouze členský stát, v němž byl tento odpad sebrán.

8. Odpad vyvezený z Unie za účelem přípravy k opětovnému použití nebo recyklace započítá k dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice členský stát, v němž byl sebrán, pouze jsou-li splněny požadavky odstavce 3 tohoto článku a může-li vývozce v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 prokázat, že přeprava odpadu splňuje požadavky uvedeného nařízení a že se zpracování odpadu mimo Unii uskutečnilo za podmínek, které jsou všeobecně rovnocenné požadavkům příslušného práva Unie v oblasti ochrany životního prostředí.

9. Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto článku přijme Komise do 31. března 2019 prováděcí akty, které stanoví pravidla pro výpočet, ověřování a předkládání údajů, zejména pokud jde o:

- a) společnou metodiku pro výpočet hmotnosti kovů, jež byly recyklovány v souladu s odstavcem 6, včetně kvalitativních kritérií pro recyklované kovy, a
- b) biologický odpad vyříděný a recyklovaný u zdroje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

10. Komise do 31. března 2019 přijme akt v přenesené pravomoci podle článku 38a s cílem doplnit tuto směrnici stanovením pravidel pro výpočet, ověřování a vykazování hmotností materiálů nebo látek, které jsou po třídění odstraněny a nejsou následně recyklovány, na základě průměrné míry ztrát tříděného odpadu.

Článek 11b

Zpráva včasného varování

1. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vypracuje zprávy o učiněném pokroku při dosahování cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a v čl. 11 odst. 3, a to nejpozději tři roky před každým z termínů stanovených v uvedených ustanoveních.

▼ M4

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto údaje:
- a) odhad dosažení cílů jednotlivými členskými státy;
  - b) seznam členských států, u nichž hrozí, že cílů v příslušných termínech nedosáhnou, společně s vhodnými doporučeními pro ně;
  - c) příklady osvědčených postupů, které se používají v celé Unii a které by mohly sloužit jako vodítko ve vztahu k pokroku při dosahování stanovených cílů.

*Článek 12***Odstranění**

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že nedojde k využití podle čl. 10 odst. 1, bylo provedeno bezpečné odstranění odpadu, které je v souladu s ustanoveními článku 13 o ochraně lidského zdraví a životního prostředí.
2. Do 31. prosince 2024 Komise provede posouzení způsobů odstraňování uvedených v příloze I, zejména s ohledem na článek 13, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh, s cílem regulovat způsoby odstraňování, a to i prostřednictvím případných omezení, a zvážit cíl v oblasti omezení odstraňování, aby se zajistilo nakládání s odpady, které je šetrné k životnímu prostředí.

▼ B*Článek 13***Ochrana lidského zdraví a životního prostředí**

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména:

- a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy;
- b) nezpůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem; a
- c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu.

▼ M4*Článek 14***Náklady**

1. V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ nese náklady spojené s nakládáním s odpady, včetně nezbytné infrastruktury a jejího provozování, prvotní původce odpadu nebo současný či předchozí držitel odpadu.
2. Aniž jsou dotčeny články 8 a 8a, mohou členské státy rozhodnout, že náklady spojené s nakládáním s odpady ponese částečně nebo plně výrobce výrobku, z něhož odpad pochází, a že tyto náklady mohou sdílet distributoři tohoto výrobku.

KAPITOLA III NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Článek 15

Odpovědnost za nakládání s odpady

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby každý prvotní původce nebo jiný držitel odpadu prováděl zpracování odpadů sám nebo aby odpad nechal zpracovat prostřednictvím zprostředkovatele nebo zařízení nebo podniku, který provádí činnosti zpracování odpadů, nebo prostřednictvím soukromého nebo veřejného zařízení provádějícího sběr odpadů v souladu s články 4 a 13.

2. Je-li odpad přepravován za účelem předběžného zpracování od prvotního původce nebo držitele k jedné z fyzických nebo právnických osob uvedených v odstavci 1, odpovědnosti za provedení úplného využití nebo odstranění odpadu se zpravidla nepřenáší.

Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, členské státy mohou upřesnit podmínky odpovědnosti a rozhodnout, ve kterých případech má nést odpovědnost za celý zpracovatelský řetězec prvotní původce nebo ve kterých může být odpovědnost rozdělena mezi původce a držitele nebo přenesena na subjekty zpracovatelského řetězce.

3. Členské státy mohou rozhodnout v souladu s článkem 8, že odpovědnost za zajištění nakládání s odpady má nést částečně nebo plně výrobce výrobku, z něhož se stal odpad, a že tuto odpovědnost sdílejí i distributoři tohoto výrobku.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě shromažďují nebo přepravují odpady na jejich území, předávaly shromážděný a přepravený odpad příslušným zařízením na zpracování odpadů v souladu s ustanoveními článku 13.

Článek 16

Zásady soběstačnosti a blízkosti

1. Členské státy přijmou ve spolupráci s dalšími členskými státy, pokud je to nezbytné nebo účelné, vhodná opatření k vybudování jednotné a odpovídající sítě zařízení na odstraňování odpadu a zařízení na využití směsného komunálního odpadu sebraného v soukromých domácnostech, včetně případů, kdy tento sběr odpadu zahrnuje rovněž směsný komunální odpad od jiných původců, a zohlední přitom nejlepší dostupné techniky.

Odchylně od nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů mohou členské státy za účelem ochrany své sítě omezit přepravu odpadů určených ke spalení, které je klasifikováno jako využití, do země, pokud bylo zjištěno, že by v důsledku této přepravy musely být odstraněny odpady, které vznikly na území daného členského státu nebo že by odpad musel být zpracován způsobem, jenž není v souladu s jejich národními plány pro nakládání s odpady. Členské státy oznámí tato rozhodnutí Komisi. Členské státy rovněž mohou omezit přepravu odpadů ze země s ohledem na životní prostředí, jak je uvedeno v nařízení (ES) č. 1013/2006.

▼ B

2. Tato síť je vytvořena tak, aby Společenství jako celku umožnila dosáhnout soběstačnosti v oblasti odstraňování i využití odpadů uvedených v odstavci 1 a aby členské státy mohly k tomuto cíli směřovat jednotlivě, s ohledem na zeměpisné podmínky nebo na potřebu specializovaných zařízení pro určité druhy odpadů.

3. Síť rovněž umožňuje, aby se odpad odstraňoval nebo aby se odpad uvedený v odstavci 1 využíval v některém z nejbližších vhodných zařízení za použití co nejvhodnějších metod a technologií s cílem zajistit vysoký stupeň ochrany životního prostředí a veřejného zdraví.

4. Zásady blízkosti a soběstačnosti neznamenaají, že každý členský stát musí mít všechna konečná zařízení pro využívání odpadu na svém území.

*Článek 17***Kontrola nebezpečného odpadu**

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby produkce, sběr a přeprava nebezpečných odpadů i jejich skladování a zpracování byly prováděny za podmínek poskytujících ochranu životnímu prostředí a lidskému zdraví za účelem souladu s ustanoveními článku 13, včetně opatření k zajištění vysledovatelnosti jakýchkoli nebezpečných odpadů od produkce až do místa jejich konečného určení a jejich kontroly s cílem splnit požadavky článků 35 a 36.

*Článek 18***Zákaz směšování nebezpečných odpadů**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že nebezpečný odpad nebude směšován, a to ani s dalšími druhy nebezpečných odpadů, ani s jinými odpady, látkami nebo materiály. Směšování zahrnuje ředění nebezpečných látek.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit směšování, pokud:

- a) směšování provádí zařízení nebo podnik, který k tomu získal povolení podle článku 23;
- b) směšování je v souladu s ustanoveními článku 13 a nezvýší se nepříznivé dopady nakládání s odpady na lidské zdraví a životní prostředí; a
- c) směšování je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.

▼ M4

3. Pokud byl nebezpečný odpad v rozporu s tímto článkem protiprávně smíšen, členské státy zajistí, aniž je dotčen článek 36, aby byl tento odpad roztříděn, je-li to technicky proveditelné a nezbytné k dosažení souladu s článkem 13.

Pokud není roztřídění podle prvního pododstavce tohoto odstavce nezbytné, zajistí členské státy, aby byl směsný odpad zpracován v zařízení, které ke zpracování takové směsi obdrželo povolení v souladu s článkem 23.

▼ B*Článek 19***Označování nebezpečných odpadů**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že během sběru, přepravy a dočasného uskladnění budou nebezpečné odpady zabaleny a označeny v souladu s platnými mezinárodními normami a normami Společenství.
2. Kdykoliv je nebezpečný odpad přepravován v rámci členského státu, musí být opatřen identifikačním dokladem, který může být v elektronické podobě, obsahujícím příslušné údaje podle přílohy IB nařízení (ES) č. 1013/2006.

▼ M4*Článek 20***Nebezpečný odpad pocházející z domácností**

1. Do 1. ledna 2025 zavedou členské státy tříděný sběr nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, aby se zajistilo, že je zpracován v souladu s články 4 a 13 a nekontaminuje jiné toky komunálního odpadu.
2. Články 17, 18, 19, a 35 se nevztahují na směsný odpad pocházející z domácností.
3. Články 19 a 35 se nevztahují na jednotlivé složky nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, dokud je zařízení nebo podnik, které získaly povolení nebo byly zaregistrovány podle článků 23 nebo 26, nepřijaly ke sběru, odstranění nebo využití.
4. Do 5. ledna 2020 Komise vypracuje pokyny, aby členským státům pomohla a usnadnila jim tříděný sběr nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností.

▼ B*Článek 21***Odpadní oleje**

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti vztahující se k nakládání s nebezpečnými odpady uvedené v člancích 18 a 19, členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby

▼ M4

- a) odpadní oleje podléhaly tříděnému sběru, ledaže tříděný sběr není s ohledem na osvědčené postupy technicky proveditelný;
- b) odpadní oleje byly zpracovávány a byla upřednostňována jejich regenerace nebo případně jiné postupy recyklace, které v souladu s články 4 a 13 poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace;
- c) se odpadní oleje odlišných vlastností nemísily mezi sebou a odpadní oleje se nemísily s jinými druhy odpadů nebo látek, pokud takové smíšení znemožňuje jejich regeneraci nebo jiné postupy recyklace, které poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace.

▼ B

2. Pro účely odděleného sběru odpadních olejů a jejich náležitého zpracování mohou členské státy v souladu s podmínkami stanovenými na vnitrostátní úrovni použít dodatečná opatření, jako jsou technické požadavky, odpovědnost původce, ekonomické nástroje nebo dobrovolné dohody.

3. Pokud se na odpadní oleje v souladu s vnitrostátními právními předpisy vztahují požadavky na regeneraci, mohou členské státy stanovit, že se tyto odpadní oleje regenerují, pokud je to technicky proveditelné, a, použijí-li se články 11 nebo 12 nařízení (ES) č. 1013/2006, zakázat přeshraniční přepravu odpadních olejů ze svého území do zařízení pro spalování nebo spoluspalování s cílem upřednostnit regeneraci odpadních olejů.

▼ M4

4. Do 31. prosince 2022 Komise přezkoumá údaje o odpadních olejích poskytnuté členskými státy podle čl. 37 odst. 4 s cílem posoudit, zda je proveditelné přijmout opatření pro zpracovávání odpadních olejů, včetně kvantitativních cílů pro regeneraci odpadních olejů a případných dalších opatření na podporu regenerace odpadních olejů. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

*Článek 22***Biologický odpad**

1. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2023 a s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 byl biologický odpad buď tříděn a recyklován u zdroje, nebo podléhal tříděnému sběru a nebyl směřován s ostatními druhy odpadů.

Členské státy mohou povolit, aby odpad s obdobnými vlastnostmi biologického rozkladu a kompostovatelnosti, který splňuje příslušné evropské normy nebo případné rovnocenné vnitrostátní normy pro obaly využitelné prostřednictvím kompostování a biologického rozkladu, byl sbírán společně s biologickým odpadem.

2. Členské státy přijmou v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem:

a) podporovat recyklaci, včetně kompostování a digesce, biologického odpadu, která splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí a její výstup odpovídá příslušným normám vysoké kvality;

b) podporovat domácí kompostování a

c) propagovat používání materiálů pocházejících z biologického odpadu.

3. Do 31. prosince 2018 Komise požádá evropské normalizační organizace, aby na základě osvědčených postupů vytvořily evropské normy pro biologický odpad vstupující do procesů organické recyklace, pro kompost a pro digestát.

KAPITOLA IV
POVOLENÍ A REGISTRACE

Článek 23

Vydávání povolení

1. Členské státy vyžadují, aby všechny zařízení nebo podniky, které plánují provádět zpracování odpadů, získaly povolení od příslušného orgánu.

Tato povolení stanoví přinejmenším:

- a) druhy a množství odpadů, které je možné zpracovávat;
- b) technické a jiné požadavky týkající se dotyčného místa, a to pro každý druh povolené činnosti;
- c) bezpečnostní a preventivní opatření, jež je třeba přijmout;
- d) postup, jenž je třeba použít pro každý druh činnosti;
- e) nezbytné činnosti v oblasti sledování a kontroly;
- f) nezbytná ustanovení o ukončení provozu a následné péči.

2. Povolení mohou být udělována na určité období a lze je obnovovat.

3. Pokud se příslušný orgán domnívá, že předpokládaný postup zpracování odpadu je z hlediska ochrany životního prostředí nepřijatelný, zejména pokud není v souladu s článkem 13, odmítne povolení vydat.

4. Podmínkou vydání povolení ke spalování nebo spoluspalování s energetickým využitím je, že energetické využití probíhá s vysokým stupněm energetické účinnosti.

5. Pokud jsou splněny požadavky tohoto článku, mohou být veškerá povolení vydaná v souladu s jinými vnitrostátními právními předpisy nebo s jinými právními předpisy Společenství sloučena s povolením vyžadovaným podle odstavce 1 v povolení jedině, pokud se tím zamezí zbytečnému zdvojování informací a opakování činností provozovatele nebo příslušného orgánu.

Článek 24

Výjimky z povinnosti získat povolení

Členské státy mohou udělit zařízením nebo podnikům výjimku z povinnosti podle čl. 23 odst. 1 za tyto činnosti:

- a) odstraňování jejich vlastních nikoliv nebezpečných odpadů v místě původu; nebo
- b) využívání odpadů.

Článek 25

Podmínky pro udělování výjimek

1. Pokud členský stát hodlá povolit výjimku v souladu s článkem 24, stanoví ohledně každého druhu činnosti obecná pravidla určující druhy a množství odpadů, na které se výjimka vztahuje, a použitý způsob jejich zpracování.

▼B

Tato pravidla jsou navržena tak, aby zajistila zpracování odpadu v souladu s článkem 13. V případě odstraňování odpadů uvedeného v čl. 24 písm. a) by měla uvedená pravidla zohlednit nejlepší dostupné techniky.

2. Vedle obecných pravidel podle odstavce 1 členské státy stanoví konkrétní podmínky pro udělování výjimek v případě nebezpečných odpadů, včetně druhů činnosti, jakož i další nezbytné podmínky pro provádění různých způsobů využití odpadu, a případně limitní hodnoty obsahu nebezpečných látek v odpadech a limitní hodnoty emisí.

3. Členské státy informují Komisi o všeobecných pravidlech stanovených v souladu s odstavci 1 a 2.

*Článek 26***Registrace**

Pokud se na následující subjekty nevztahuje povinnost získat povolení, zajistí členské státy, aby příslušný orgán vedl rejstřík:

- a) zařízení nebo podniků, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů;
- b) obchodníků nebo zprostředkovatelů; a
- c) zařízení nebo podniků, na něž se vztahují výjimky z povinnosti získat povolení podle článku 24.

Pokud je to možné, využijí se pro tento postup registrace existující záznamy vedené příslušným orgánem, aby se snížila administrativní zátěž.

*Článek 27***Minimální normy****▼M4**

1. Komise přijímá akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením minimálních technických norem pro činnosti zpracování, včetně třídění a recyklace odpadu, které vyžadují povolení podle článku 23, je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí.

▼B

2. Tyto minimální normy se týkají pouze těch činností zpracování odpadu, na které se nevztahuje směrnice 96/61/ES nebo které nejsou vhodné pro oblast působnosti uvedené směrnice.

3. Tyto minimální normy:

- a) jsou zaměřeny na hlavní vlivy činnosti zpracování odpadu na životní prostředí,
- b) zajišťují, aby byl odpad zpracováván v souladu s článkem 13,
- c) zohledňují nejlepší dostupné techniky a
- d) případně zahrnují prvky týkající se kvality zpracování a požadavků na zpracování.

▼ M4

4. Komise přijímá akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením minimálních norem pro činnosti, které vyžadují registraci podle čl. 26 písm. a) a b), je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí nebo zamezení narušení vnitřního trhu.

▼ B

KAPITOLA V

PLÁNY A PROGRAMY

*Článek 28***Plány pro nakládání s odpady**

1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány stanovily v souladu s články 1, 4, 13 a 16 jeden nebo více plánů pro nakládání s odpady.

Tyto plány, samotné nebo v kombinaci, pokryjí celé zeměpisné území dotyčného členského státu.

2. Plány pro nakládání s odpady stanoví analýzu stávající situace v nakládání s odpady v rámci dotyčné zeměpisné jednotky, jakož i opatření, která je třeba přijmout s cílem zlepšit environmentálně šetrnou přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů, a posouzení toho, jak bude tento plán podporovat provádění cílů a ustanovení této směrnice.

3. Plány pro nakládání s odpady v případě potřeby a při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblasti, na niž se plán vztahuje, obsahují alespoň:

a) druh, množství a zdroj vzniklého odpadu na daném území, odpad, jenž by mohl být přepravován z vnitrostátního území nebo na něj, a posouzení vývoje toků odpadů v budoucnosti;

▼ M4

b) stávající důležitá zařízení na odstraňování a využití odpadu, včetně jakýchkoli zvláštních ujednání týkajících se odpadních olejů, nebezpečných odpadů, odpadů obsahujících významné množství kritických surovin nebo toků odpadů, kterými se zabývají zvláštní právní předpisy Unie;

c) posouzení potřeby uzavření stávajících zařízení pro odpady a rozšíření infrastruktury zařízení pro odpady v souladu s článkem 16.

Členské státy zajistí posouzení investic a dalších finančních prostředků, včetně těch určených místním orgánům, které jsou nezbytné k naplnění těchto potřeb. Toto posouzení musí být zahrnuto do příslušných plánů pro nakládání s odpady nebo jiných strategických dokumentů, které se vztahují na celé území dotčeného členského státu;

ca) informace o opatřeních k dosažení cílů stanovených v čl. 5 odst. 3a směrnice 1999/31/ES nebo v jiných strategických dokumentech, které se vztahují na celé území dotyčného členského státu;

▼ M4

- cb) posouzení stávajících systémů sběru odpadů, včetně materiálového a územního pokrytí tříděného sběru a opatření ke zlepšení jeho fungování, a případných výjimek podle čl. 10 odst. 3 a potřeby zavést nové systémy sběru odpadů;

▼ B

- d) v případě potřeby dostatečné informace o kritériích pro umístění s cílem určit místo a kapacitu budoucích zařízení sloužících k odstraňování odpadů nebo důležitých zařízení sloužících k využití odpadů;
- e) všeobecné politiky nakládání s odpady, včetně plánovaných technologií a způsobů nakládání s odpady, nebo politik týkajících se konkrétních problémů v oblasti nakládání s odpady;

▼ M4

- f) opatření pro boj proti všem formám znečišťování odpadky a pro jejich předcházení a opatření k odklizení všech druhů odpadků;
- g) vhodné kvalitativní nebo kvantitativní ukazatele a cíle týkající se mimo jiné množství vzniklého odpadu a jeho zpracování a množství komunálního odpadu, který je odstraněn nebo je energeticky využit.

▼ B

4. Plán pro nakládání s odpady může při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblastí, na niž se plán vztahuje, obsahovat:

- a) organizační aspekty spojené s nakládáním s odpady, včetně popisu rozdělení povinností mezi veřejné a soukromé subjekty provádějící nakládání s odpady;
- b) hodnocení užitečnosti a vhodnosti použití ekonomických a dalších nástrojů pro řešení různých problémů spojených s odpady, a to s ohledem na potřebu zachovat hladké fungování vnitřního trhu;
- c) využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací široké veřejnosti nebo zvláštní skupině spotřebitelů;
- d) znečištěná místa, která sloužila k odstraňování odpadů, a opatření k jejich sanaci.

▼ M4

5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES, s cíli stanovenými v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice a s požadavky stanovenými v článku 5 směrnice 1999/31/ES a pro účely předcházení znečišťování odpadky s požadavky stanovenými v článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽¹⁾ a článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

▼ B*Článek 29***Programy předcházení vzniku odpadů****▼ M4**

1. Členské státy vypracují programy předcházení vzniku odpadů, které stanoví alespoň opatření pro předcházení vzniku odpadů uvedená v čl. 9 odst. 1 v souladu s články 1 a 4.

Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady požadovaných článkem 28 nebo případně jiných programů politiky v oblasti životního prostředí, nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z těchto programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných zmíněných programů, musí být jasně identifikovány cíle a opatření k předcházení vzniku odpadů.

2. Při zavádění takovýchto programů členské státy v příslušných případech popíší, jak nástroje a opatření uvedené v příloze IVa přispívají k předcházení vzniku odpadů, a vyhodnotí užitečnost příkladů opatření uvedených v příloze IV nebo jiných vhodných opatření. Programy také popíší stávající opatření na předcházení vzniku odpadů a jejich příspěvek k předcházení vzniku odpadů.

▼ B

Účelem těchto cílů a opatření je přerušit závislost mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů.

▼ M4

2a. Členské státy v rámci svých programů předcházení vzniku odpadů přijmou zvláštní programy předcházení vzniku potravinového odpadu.

▼ B

5. Komise vytvoří systém pro výměnu informací o osvědčených postupech týkajících se předcházení vzniku odpadů a vypracuje pokyny s cílem pomoci členským státům při přípravě programů.

*Článek 30***Hodnocení a přezkum plánů a programů**

1. Členské státy zajistí, aby byly plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů vyhodnoceny alespoň jednou za šest let a případně revidovány a ve vhodných případech též v souladu s články 9 a 11.

▼ M4

2. Evropská agentura pro životní prostředí každé dva roky zveřejní zprávu obsahující hodnocení pokroku dosaženého při dokončování a provádění programů předcházení vzniku odpadů, včetně hodnocení vývoje, pokud jde o předcházení vzniku odpadů v případě jednotlivých členských států a Unie jako celku, o odstraňování souvislosti mezi tvorbou odpadů a hospodářským růstem a o přechod k oběhovému hospodářství.

▼B*Článek 31***Účast veřejnosti**

Členské státy zajistí, aby příslušné zúčastněné subjekty a orgány a široká veřejnost měly možnost účastnit se vypracování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů a aby k nim měly přístup, jakmile budou stanoveny, v souladu se směrnicí 2003/35/ES nebo případně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí⁽¹⁾. Plány a programy umístí na veřejně přístupnou internetovou stránku.

*Článek 32***Spolupráce**

Členské státy náležitě spolupracují s ostatními dotyčnými členskými státy a s Komisí při sestavování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů v souladu s články 28 a 29.

*Článek 33***Informace předkládané Komisi**

1. Členské státy informují Komisi o plánech pro nakládání s odpady a programech předcházení vzniku odpadů uvedených v článcích 28 a 29, jakmile budou přijaty, nebo o jakýchkoli podstatných revizích těchto plánů a programů.

▼M4

2. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení formátu pro oznamování informací o přijetí a podstatných revizích plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

▼B

KAPITOLA VI

KONTROLY A ZÁZNAMY*Článek 34***Kontroly**

1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány.

2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼ B

3. Členské státy mohou zohlednit registrace získané v rámci systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS), zejména pokud jde o četnost a stupeň kontrol.

*Článek 35***Vedení záznamů****▼ M4**

1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:

- a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a
- b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.

Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.

▼ B

2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.

Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.

3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.

▼ M4

4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zříditi také registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ⁽¹⁾.

5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

▼B*Článek 36***Vymáhání a sankce****▼M4**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zákaz svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi, včetně znečišťování odpadky.

▼B

2. Členské státy stanoví předpisy o sankcích použitelných v případě porušení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**▼M4***Článek 37***Předkládání údajů**

1. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 11 odst. 2 písm. a) až e) a čl. 11 odst. 3 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 7 tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

2. Pro účely ověření souladu s čl. 11 odst. 2 písm. b) členské státy vykazují množství odpadu použitého pro zasypávání a jiné druhy materiálového využití odděleně od množství odpadu připraveného k opětovnému použití nebo recyklovaného odpadu. Členské státy vykazují přepracování odpadu na materiály, které se mají použít pro zasypávání, rovněž jako zasypávání.

Pro účely ověření souladu s čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3 členské státy vykazují množství odpadu připraveného k opětovnému použití odděleně od množství recyklovaného odpadu.

3. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 9 odst. 4. a čl. 9 odst. 5 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který údaje shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle článku 7 tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

▼ **M4**

4. Členské státy předkládají Komisi údaje o minerálních nebo syntetických mazacích nebo průmyslových olejích uvedených na trh a o odděleně sebraných a zpracovaných odpadních olejích za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise podle odstavce 7.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 7, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

5. K údajům, jež členské státy předkládají podle tohoto článku, je připojena zpráva o kontrole kvality a zpráva o opatřeních přijatých podle čl. 11a odst. 3 a odst. 8, případně včetně podrobných informací o průměrné míře ztrát. Tyto informace jsou předkládány ve formátu pro předkládání údajů, který stanoví Komise podle odstavce 7 tohoto článku.

6. Komise přezkoumá údaje předložené v souladu s tímto článkem a zprávu o výsledcích svého přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů, zdroje údajů, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracuje po prvním předložení údajů členskými státy a poté každé čtyři roky.

7. Do 31. března 2019 Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro předkládání údajů podle odstavců 1, 3, 4 a 5 tohoto článku. Pro účely předkládání údajů o provádění čl. 11 odst. 2 písm. a) a b) používají členské státy formát stanovený prováděcím rozhodnutím Komise ze dne 18. dubna 2012, kterým se zavádí dotazník pro zprávy členských států o provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech. Pro účely předkládání údajů o potravinovém odpadu se při vypracovávání formátu pro předkládání údajů zohlední metodika vyvinutá podle čl. 9 odst. 8. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

Článek 38

Výměna informací a sdílení osvědčených postupů, výklad a přizpůsobení technickému pokroku

1. Komise pořádá pravidelnou výměnu informací a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy, případně také s regionálními a místními orgány, o praktickém uplatňování a vymáhání požadavků této směrnice, týkající se mimo jiné:

- a) uplatňování pravidel pro výpočet stanovených v článku 11a a rozvoje opatření a systémů ke sledování toků komunálního odpadu od třídění po recyklaci;
- b) odpovídající správy, vymáhání, přeshraniční spolupráce;
- c) inovací v oblasti nakládání s odpady;

▼ **M4**

- d) vnitrostátních kritérií pro vedlejší produkty a materiály, které přestaly být odpadem, uvedených v čl. 5 odst. 3 a čl. 6 odst. 3 a 4, jejichž uplatňování usnadní celounijní elektronický registr zřízený Komisí;
- e) ekonomických nástrojů a dalších opatření využívaných v souladu s čl. 4 odst. 3 s cílem posílit plnění cílů stanovených v uvedeném článku;
- f) opatření stanovených v čl. 8 odst. 1 a 2;
- g) prevence a zavádění systémů, které prosazují činnosti opětovného použití a prodloužování životnosti výrobků;
- h) plnění povinností, pokud jde o tříděný sběr;
- i) nástrojů a pobídek k dosahování cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e).

Výsledky výměny informací a sdílení osvědčených postupů Komise zveřejní.

2. Komise může vypracovat pokyny pro výklad požadavků stanovených v této směrnici, včetně definice odpadu, předcházení vzniku, opětovného použití, přípravy k opětovnému použití, využití, recyklace a odstranění, a pro uplatňování pravidel pro výpočet stanovených v článku 11a.

Komise vypracuje pokyny týkající se definic komunálního odpadu a zasypávání.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem změny této směrnice upřesněním použití vzorce pro spalovny odpadu uvedeného v příloze II v bodě R1. Lze zohlednit místní klimatické podmínky, jako je intenzita zimy a potřeba topit, pokud ovlivňují množství energie, které lze technicky využít nebo vyrobit v podobě elektrické, topné energie, chlazení nebo páry. Místní podmínky nejvzdálenějších regionů uznané podle čl. 349 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie a území uvedených v článku 25 aktu o přistoupení z roku 1985 mohou být rovněž vzaty v úvahu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, pokud jde o změny příloh IV a V s ohledem na vědecký a technický pokrok.

Článek 38a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4, čl. 38 odst. 2 a 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 4. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci do devíti měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

▼M4

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 2 a 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 2 a 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

*Článek 39***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

▼B*Článek 40***Provedení**

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 12. prosince 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼B

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 41***Zrušení a přechodná ustanovení**

Směrnice 75/439/EHS, 91/689/EHS a 2006/12/ES se zrušují s účinkem od 12. prosince 2010.

Ode dne 12. prosince 2008 se však použijí tato ustanovení:

a) V článku 10 směrnice 75/439/EHS se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Referenční metodu měření prováděnou za účelem stanovení obsahu PCB/PCT v odpadních olejích stanoví Komise. Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (*).

(*) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.“

b) Směrnice 91/689/EHS se mění takto:

i) v článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pro účely této směrnice se ‚nebezpečnými odpady‘ rozumí:

- odpady označené za nebezpečné odpady a uvedené na seznamu stanoveném rozhodnutím Komise 2000/532/ES (*) na základě příloh I a II k tomuto rozhodnutí. Tyto odpady musí mít jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Tento seznam bere v úvahu původ a složení odpadu a v případě potřeby limitní hodnoty koncentrací. Tento seznam bude pravidelně přezkoumán a v případě nutnosti upraven. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (**).
- jakýkoliv další odpad, jenž podle posouzení členského státu vykazuje některou z vlastností uvedených v seznamu v příloze III. Takovéto případy budou oznámeny Komisi za účelem aktualizace seznamu. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2006/12/ES.

(*) Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3.

(**) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.“

▼B

ii) článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Všechna opatření nezbytná pro přizpůsobení příloh této směrnice vědeckému a technickému pokroku a pro úpravy seznamu odpadů uvedených v čl. 1 odst. 4, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice mimo jiné jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2006/12/ES.“

c) Směrnice 2006/12/ES se mění takto:

i) v článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pro účely odst. 1 písm. a) se použije rozhodnutí Komise 2000/532/ES (*), které uvádí seznam odpadu patřícího do kategorií uvedených v příloze I této směrnice. Tento seznam bude pravidelně přezkoumán a v případě nutnosti upraven. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4.

(*) Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3“

ii) článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Opatření nezbytná pro přizpůsobení příloh vědeckému a technickému pokroku, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4.“

iii) V článku 18 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.“

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

Článek 42

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 43

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

PŘÍLOHA I

ZPŮSOBY ODSTRAŇOVÁNÍ

- D 1 Ukládání na povrch nebo pod úroveň povrchu země (např. skládkování apod.)
- D 2 Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě apod.)
- D 3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.)
- D 4 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží nebo lagun apod.)
- D 5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí apod.)
- D 6 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří a oceánů
- D 7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna
- D 8 Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12
- D 9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (např. odpařování, sušení, kalcinace apod.)
- D 10 Spalování na pevnině
- D 11 Spalování na moři (*)
- D 12 Trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů apod.)
- D 13 Míšení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (**)
- D 14 Přebalení před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 13
- D 15 Skladování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem) (***)

(*) Tento způsob je zakázán právními předpisy EU a mezinárodními úmluvami.

(**) Pokud není k dispozici jiný vhodný kód D, může tento postup zahrnovat předběžné činnosti předcházející odstranění, včetně předzpracování, jako například třídění, rozmělnění, lisování, peletizace, sušení, drcení, kondicionování nebo oddělování před použitím některého ze způsobů označených D1 až D12.

(***) Dočasným skladováním se rozumí předběžné skladování podle čl. 3 bodu 10).

▼ B

PŘÍLOHA II

ZPŮSOBY VYUŽÍVÁNÍ

R 1 Použití především jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie (*)

R 2 Zpětné získávání nebo regenerace rozpouštědel

▼ M4

R 3 Recyklace nebo zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů) (**)

R 4 Recyklace nebo zpětné získávání kovů a sloučenin kovů (***)

R 5 Recyklace nebo zpětné získávání ostatních anorganických materiálů (****)

▼ B

R 6 Regenerace kyselin nebo zásad

(*) Zahrnuje zařízení pro spalování, která zpracovávají pevný komunální odpad, pouze pokud se jejich energetická účinnost rovná nebo je vyšší než:

- 0,60 pro zařízení v provozu povolená v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství před 1. lednem 2009,
- 0,65 pro zařízení povolená po 31. prosinci 2008,

za použití následujícího vzorce:

$$\text{Energetická účinnost} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

přičemž:

E_p se rozumí roční množství vyrobené energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že se energie ve formě elektřiny vynásobí faktorem 2,6 a teplo vyrobené pro komerční využití faktorem 1,1 (GJ/rok)

E_f se rozumí roční energetický vstup do systému z paliv přispívajících k výrobě páry (GJ/rok)

E_w se rozumí roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočtené s použitím výhřevnosti odpadů (GJ/rok)

E_i se rozumí roční dodaná energie bez E_w a E_f (GJ/rok)

0,97 je činitelem k započtení energetických ztrát v důsledku vzniklého popela a vyzářování.

Tento vzorec se použije v souladu s referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách pro spalování odpadů.

► **M2** Hodnota vzorce energetické účinnosti se vynásobí klimatickým korekčním faktorem (CCF) takto:

1. CCF pro zařízení v provozu povolená v souladu s použitelnými právními předpisy Unie před 1. zářím 2015.

CCF = 1, pokud HDD > = 3 350

CCF = 1,25, pokud HDD < = 2 150

CCF = - (0,25/1 200) × HDD + 1,698, pokud 2 150 < HDD < 3 350

2. CCF pro zařízení povolená po 31. srpnu 2015 a pro zařízení uvedená v bodě 1 po 31. prosinci 2029:

CCF = 1, pokud HDD > = 3 350

CCF = 1,12, pokud HDD < = 2 150

CCF = - (0,12/1 200) × HDD + 1,335, pokud 2 150 < HDD < 3 350

(Výsledná hodnota CCF se zaokrouhlí na tři desetinná místa).

► **C2** Hodnota HDD (heating degree days – topná sezóna) by měla být chápána jako průměr ročních hodnot HDD dané lokality spalovny, vypočtená za období 20 po sobě následujících let před rokem, za který se CCF vypočítává. Pro výpočet hodnoty HDD se použije tato metodika stanovená Eurostatem: $HDD = (18 \text{ °C} - T_m) \times d$, pokud je hodnota T_m rovna 15 °C nebo nižší (topná prahová hodnota), a $HDD = 0$, pokud je hodnota T_m vyšší než 15 °C; v tomto případě T_m odpovídá průměrné $(T_{min} + T_{max})/2$ venkovní teplotě po dobu d dní. Výpočty se provádějí denně ($d = 1$) a sčítají se pro celý rok. ◀ ◀

(**) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití, zplyňování nebo pyrolýzu s využitím složek jako jsou chemické látky a využití organických materiálů ve formě zaspávání.

(***) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití.

(****) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití, recyklaci anorganických stavebních materiálů, využití anorganických materiálů ve formě zaspávání a čištění půdy vedoucí ke zpětnému získání půdy.

▼B

- R 7 Zpětné získávání složek či součástí používaných ke snižování znečištění
- R 8 Zpětné získávání součástí katalyzátorů
- R 9 Rafinace olejů nebo jiný způsob opětovného použití olejů
- R 10 Úprava půdními procesy, která je přínosem pro zemědělství nebo ekologii
- R 11 Použití odpadů získaných některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 10
- R 12 Úprava odpadů před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 11 (*)
- R 13 Skladování odpadů až do využití některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem) (**)

(*) Pokud není k dispozici jiný vhodný kód R, může tento postup zahrnovat předběžné činnosti předcházející využití, včetně předzpracování, jako například demontáž, třídění, rozmělnování, lisování, peletizace, sušení, drcení, kondicionování, přebalení, oddělování, míšení nebo směšování, před použitím některého ze způsobů označených R1 až R11.

(**) Dočasným skladováním se rozumí předběžné skladování podle čl. 3 bodu 10).

▼ **M1**

PŘÍLOHA III

VLASTNOSTI ODPADŮ, KTERÉ JE ČINÍ NEBEZPEČNÝMI

HP 1 „**Výbušné**“: odpady uvolňující při chemické reakci plyn takové teploty a tlaku a takovou rychlostí, že může poškodit okolí. Patří k nim pyrotechnické odpady, výbušné odpady organických peroxidů a výbušné samovolně reagující odpady.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek klasifikovaných jedním z kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti uvedených v tabulce 1, je tento odpad, je-li to vhodné a přiměřené, posouzen podle zkušebních metod ve vztahu k vlastnosti HP 1. Pokud přítomnost látky, směsi nebo předmětu indikuje, že odpad je výbušný, klasifikuje se jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 1.

Tabulka 1: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 1:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

HP 2 „**Oxidující**“: odpady schopné uvolňovat nebo poskytovat kyslík k oxidačním reakcím, a způsobit nebo podpořit tak hoření jiných věcí.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek klasifikovaných jedním z kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti uvedených v tabulce 2, je tento odpad, je-li to vhodné a přiměřené, posouzen podle zkušebních metod ve vztahu k vlastnosti HP 2. Pokud přítomnost látky indikuje, že odpad je oxidující, klasifikuje se jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 2.

Tabulka 2: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 2:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	

▼ **M1**

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 „Hořlavé“:

- hořlavé kapalně odpady kapalně odpady s bodem vzplanutí nižším než 60 °C nebo odpadní plynové oleje, motorová nafta a lehké topné oleje s bodem vzplanutí > 55 °C a ≤ 75 °C,
- hořlavé samozápalné kapalně a pevně odpady pevně nebo kapalně odpady, které mohou i v malých množstvích zahořet do pěti minut při styku se vzduchem,
- hořlavé pevně odpady pevně odpady, které snadno zahoří nebo mohou způsobit požár třením,
- hořlavé plynně odpady plynně odpady, které jsou hořlavé na vzduchu o teplotě 20 °C za standardního tlaku 101,3 kPa,
- odpady reagující s vodou odpady, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny v nebezpečném množství,
- jiné hořlavě odpady hořlavě aerosoly, hořlavě samozahřívající se odpady, hořlavě organické peroxidy a hořlavě samovolně reagující odpady.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek klasifikovaných jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti uvedených v tabulce 3, je tento odpad, je-li to vhodné a přiměřené, posouzen podle zkušebních metod. Pokud přítomnost látky indikuje, že odpad je hořlavý, klasifikuje se jako nebezpečný na základě vlastností HP 3.

Tabulka 3: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastností HP 3:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq. 2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	

▼ **M1**

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat. 1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2	H261
Water-react. 3	

HP 4 „Dráždivé – dráždivé pro kůži a pro oči“: odpady, které mohou způsobit podráždění kůže nebo poškození očí.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek v koncentracích překračujících mezní hodnoty, které jsou klasifikovány jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti, a je-li překročen nebo dosažen jeden nebo více z následujících koncentračních limitů, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 4.

Mezní hodnota k uvážení při posouzení na žíravost pro kůži Skin corr. 1A (H314), na dráždivost pro kůži Skin irrit. 2 (H315), na poškození očí Eye dam. 1 (H318) a na podráždění očí Eye irrit. 2 (H319) činí 1 %.

Pokud součet koncentrací všech látek klasifikovaných jako žíravé pro kůži Skin corr. 1A (H314) překročí 1 % nebo se této hodnotě rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 4.

Pokud součet koncentrací všech látek klasifikovaných jako H318 překročí 10 % nebo se této hodnotě rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 4.

Pokud součet koncentrací všech látek klasifikovaných jako H315 a H319 překročí 20 % nebo se této hodnotě rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 4.

Je třeba vzít na vědomí, že odpady obsahující látky klasifikované jako H314 (Skin corr. 1A, 1B nebo 1C) v množstvích, která jsou větší než 5 % nebo se této hodnotě rovnají, budou klasifikovány jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 8. Vlastnost HP 4 se nepoužije, je-li odpad klasifikován jako HP 8.

HP 5 „Toxicita pro specifické cílové orgány (*Specific Target Organ Toxicity*, STOT)/Toxicita při vdechnutí“: odpady, které mohou způsobit toxicitu pro specifické cílové orgány buď z jednorázové, nebo opakované expozice nebo které mohou způsobit akutní toxické účinky po vdechnutí.

▼ M1

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek klasifikovaných jedním nebo více z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti uvedených v tabulce 4, a je-li překročen nebo dosažen jeden nebo více z koncentračních limitů v tabulce 4, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 5. Jsou-li v odpadu přítomny látky klasifikované jako STOT, lze odpad klasifikovat jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 5, je-li v něm přítomna jednotlivá látka v koncentraci rovné koncentračnímu limitu nebo vyšší.

Pokud odpad obsahuje jednu nebo více látek klasifikovaných jako látky, které mohou způsobit akutní toxické účinky po vdechnutí (Asp. Tox. 1) a součet těchto látek překročí koncentrační limit nebo je mu roven, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 5, pouze pokud celková kinematičká viskozita (při 40 °C) nepřesáhne 20,5 mm²/s⁶.⁽¹⁾

Tabulka 4: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 5:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

HP 6 „Akutní toxicita“: odpady, které mohou způsobit akutní toxické účinky po orální nebo dermální aplikaci nebo po inhalační expozici.

Pokud součet koncentrací všech látek obsažených v odpadu, jež jsou klasifikovány kódem třídy a kategorie nebezpečnosti a kódem standardních vět o nebezpečnosti v tabulce 5 jako akutně toxické, překročí prahovou hodnotu uvedenou v dané tabulce nebo se jí rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 6. Je-li v odpadu přítomna více než jedna látka, která je klasifikována jako akutně toxická, součet koncentrací se vyžaduje pouze pro látky ve stejné kategorii nebezpečnosti.

Při hodnocení se vezmou v úvahu tyto mezní hodnoty:

— u akutní toxicity Acute Tox. 1, 2 nebo 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %,

— u akutní toxicity Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabulka 5: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 6:

⁽¹⁾ Kinematičká viskozita se určuje jen u kapalin.

▼ **M1**

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
Acute Tox. 1 (orální)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (orální)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (orální)	H301	5 %
Acute Tox. 4 (orální)	H302	25 %
Acute Tox. 1 (dermální)	H310	0,25 %
Acute Tox. 2 (dermální)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (dermální)	H311	15 %
Acute Tox. 4 (dermální)	H312	55 %
Acute Tox. 1 (inhalační)	H330	0,1 %
Acute Tox. 2 (inhalační)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (inhalační)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (inhalační)	H332	22,5 %

HP 7 „**Karcinogenní**“: odpady, které vyvolávají rakovinu nebo její větší výskyt.

Obsahuje-li odpad látku klasifikovanou jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti a je-li překročen nebo dosažen jeden z následujících koncentračních limitů uvedených v tabulce 6, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 7. Pokud je v odpadu přítomna jedna nebo více látek klasifikovaných jako karcinogenní, lze odpad klasifikovat jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 7, jestliže se koncentrace alespoň jedné látky rovná koncentračnímu limitu nebo je vyšší než tento limit.

Tabulka 6: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 7:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1 B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 „**Žíravé**“: odpady, které mohou způsobit poleptání kůže.

Pokud odpad obsahuje jednu nebo více látek klasifikovaných jako Skin corr. 1A, 1B nebo 1C (H314) a součet jejich koncentrací je vyšší než 5 % nebo se této hodnotě rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 8.

Při hodnocení Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) se vezme v úvahu mezní hodnota 1,0 %.

HP 9 „**Infekční**“: odpady obsahující životaschopné mikroorganismy nebo jejich toxiny, o nichž je známo nebo lze spolehlivě předpokládat, že způsobují onemocnění člověka nebo jiných živých organismů.

▼ **M1**

Přiřazení vlastnosti HP 9 se posuzuje podle pravidel stanovených v referenčních dokumentech nebo právních předpisech v členských státech.

HP 10 „**Toxické pro reprodukci**“: odpady, které mají nepříznivé účinky na sexuální funkci a plodnost u dospělých mužů a žen, jakož i vývojovou toxicitu u potomstva.

Obsahuje-li odpad látku klasifikovanou jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti a je-li překročen nebo dosažen jeden z následujících koncentračních limitů uvedených v tabulce 7, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 10. Pokud je v odpadu přítomna jedna nebo více látek klasifikovaných jako toxická pro reprodukci, lze odpad klasifikovat jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 10, jestliže se koncentrace alespoň jedné látky rovná koncentračnímu limitu nebo je vyšší než tento limit.

Tabulka 7: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 10:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 „**Mutagenní**“: odpady, které mohou způsobit mutaci, což je trvalá změna množství nebo struktury genetického materiálu v buňce.

Obsahuje-li odpad látku klasifikovanou jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti a je-li překročen nebo dosažen jeden z následujících koncentračních limitů uvedených v tabulce 8, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 11. Pokud je v odpadu přítomna jedna nebo více látek klasifikovaných jako mutagenní, lze odpad klasifikovat jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 11, jestliže se koncentrace alespoň jedné látky rovná koncentračnímu limitu nebo je vyšší než tento limit.

Tabulka 8: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 11:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
Muta. 1A	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

▼ **M1**

HP 12 „Uvolňování akutně toxického plynu“: odpady, které při styku s vodou nebo kyselinou uvolňují akutně toxické plyny (Acute Tox. 1, 2 nebo 3).

Obsahuje-li odpad látku, které lze přiřadit alespoň jednu vlastnost uvedenou v doplňkových informacích o nebezpečnosti EUH029, EUH031 a EUH032, klasifikuje se podle zkušebních metod nebo pokynů jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 12.

HP 13 „Senzibilizující“: odpady, které obsahují jednu nebo více látek, o nichž je známo, že mají senzibilizující účinky na kůži nebo dýchací orgány.

Pokud odpad obsahuje látku klasifikovanou jako senzibilizující, je mu přidělen jeden z kódů standardních vět o nebezpečnosti H317 nebo H334 a jedna jeho jednotlivá látka je obsažena v koncentraci, jež překročí koncentrační limit 10 % nebo je tomuto limitu rovna, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 13.

▼ **M3**

HP 14 „Ekotoxický“: odpad, který představuje nebo může představovat bezprostřední nebo pozdější rizika pro jednu nebo více složek životního prostředí.

Odpad, který splňuje některou z těchto podmínek, se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 14:

— Odpad obsahuje látku klasifikovanou jako poškozující ozonovou vrstvu s kódem standardních vět o nebezpečnosti H420 přiděleným v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008⁽¹⁾ a koncentrace této látky je rovna koncentračnímu limitu ve výši 0,1 % či jej překračuje.

$$[c(H420) \geq 0,1 \text{ \%}]$$

— Odpad obsahuje jednu nebo více látek klasifikovaných v kategorii „Akutní toxicita pro vodní prostředí“ s kódem standardních vět o nebezpečnosti H400 přiděleným v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008 a součet koncentrací těchto látek je roven koncentračnímu limitu ve výši 25 % či jej překračuje. Pro tyto látky se použije mezní hodnota ve výši 0,1 %.

$$[\Sigma c (H400) \geq 25 \text{ \%}]$$

— Odpad obsahuje jednu nebo více látek klasifikovaných v kategoriích „Chronická toxicita pro vodní prostředí“ 1, 2 nebo 3 s kódem (kódy) standardních vět o nebezpečnosti H410, H411 nebo H412 přiděleným(i) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008 a součet koncentrací všech látek klasifikovaných v kategoriích „Chronická toxicita pro vodní prostředí“ 1 (H410) vynásobený 100 a přičtený k součtu koncentrací všech látek klasifikovaných v kategorii „Chronická toxicita pro vodní prostředí“ 2 (H411) vynásobenému 10 a k součtu koncentrací všech látek klasifikovaných v kategorii „Chronická toxicita pro vodní prostředí“ 3 (H412) je roven koncentračnímu limitu ve výši 25 % či jej překračuje. Pro látky klasifikované jako H410 se použije mezní hodnota 0,1 % a pro látky klasifikované jako H411 nebo H412 se použije mezní hodnota 1 %.

$$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \text{ \%}]$$

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

▼ M3

— Odpad obsahuje jednu nebo více látek klasifikovaných v kategoriích „Chronická toxicita pro vodní prostředí“ 1, 2, 3 nebo 4 s kódem (kódy) standardních vět o nebezpečnosti H410, H411, H412 nebo H413 přiděleným(i) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008 a součet koncentrací všech látek klasifikovaných v kategorii „Chronická toxicita pro vodní prostředí“ je roven koncentračnímu limitu ve výši 25 % či jej překračuje. Pro látky klasifikované jako H410 se použije mezní hodnota 0,1 % a pro látky klasifikované jako H411, H412 nebo H413 se použije mezní hodnota 1 %.

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \%]$$

kde: Σ = součet a c = koncentrace látek.

▼ M1

HP 15 „Odpad schopný vykazovat při nakládání s ním některou z výše uvedených nebezpečných vlastností, kterou v době vzniku neměť“.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek, které lze přiřadit alespoň jednu vlastnost ze standardních vět o nebezpečnosti nebo doplňkových informací o nebezpečnosti uvedených v tabulce 9, tento odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 15, pokud není v takové formě, která nebude za žádných okolností vykazovat výbušné nebo potenciálně výbušné vlastnosti.

Tabulka 9: Standardní věty o nebezpečnosti a doplňkové informace o nebezpečnosti u složek odpadů pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 15:

Standardní věty o nebezpečnosti/doplňkové informace o nebezpečnosti	
Při požáru může způsobit masivní výbuch	H205
Výbušný v suchém stavu	EUH001
Může vytvářet výbušné peroxidy	EUH019
Nebezpečí výbuchu při zahřátí v uzavřeném obalu	EUH044

Členské státy mohou navíc označit odpady za nebezpečné s vlastností HP 15 na základě dalších kritérií, jako je například posouzení vodního výluhu.

▼ M3

_____

▼ C3

Zkušební metody

Metody, které se mají použít, jsou popsány v nařízení Komise (ES) č. 440/2008 ⁽¹⁾ a v jiných příslušných poznámkách výboru CEN nebo jiných mezinárodně uznávaných zkušebních metodách a pokynech.

⁽¹⁾ ► **C3** Nařízení Komise (ES) č. 440/2008 ze dne 30. května 2008, kterým se stanoví zkušební metody podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. L 142, 31.5.2008, s. 1). ◀

*PŘÍLOHA IV***PŘÍKLADY OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ VZNIKU ODPADŮ PODLE ČLÁNKU 29****Opatření, která mohou ovlivnit rámcové podmínky týkající se vzniku odpadů**

1. Používání plánovacích opatření nebo jiných ekonomických nástrojů na podporu účinného využívání zdrojů.
2. Podpora výzkumu a vývoje v oblasti dosahování čistších produktů a technologií spojených se vznikem menšího množství odpadů a šíření a využívání výsledků tohoto výzkumu a vývoje.
3. Vytvoření účinných a smysluplných ukazatelů environmentálních tlaků souvisejících se vznikem odpadů, které má přispět k předcházení vzniku odpadů na všech úrovních, od srovnávání produktů na úrovni Společenství přes činnost orgánů místní správy až po opatření na vnitrostátní úrovni.

Opatření, která mohou ovlivnit fázi návrhu a výroby a distribuce

4. Podpora ekodesignu (systematické začleňování environmentálních aspektů do návrhu výrobku s cílem zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu).
5. Poskytování informací o technikách předcházení vzniku odpadů s cílem usnadnit v průmyslu používání nejlepších dostupných technik.
6. Organizování školení na úrovni příslušných orgánů, zaměřených na zařazování požadavků týkajících se předcházení vzniku odpadů do povolení podle této směrnice a podle směrnice 96/61/ES.
7. Zavádění opatření k předcházení vzniku odpadů v zařízeních, která nespadají do oblasti působnosti směrnice 96/61/ES. Tato opatření by případně mohla zahrnovat posouzení nebo plány předcházení vzniku odpadů.
8. Využívání kampaní na zvýšení povědomí veřejnosti nebo ustanovení o finanční, rozhodovací nebo jiné podpoře podnikání. Tato opatření mohou být zvláště účinná v případě, kdy jsou zaměřena na potřeby malých a středních podniků a jsou jim přizpůsobena a kdy působí prostřednictvím stávajících sítí podniků.
9. Využívání dobrovolných dohod, panelů spotřebitelů a výrobců nebo odvětvových jednání k tomu, aby si příslušná hospodářská nebo průmyslová odvětví stanovila vlastní plány nebo cíle v oblasti předcházení vzniku odpadů nebo upravovala nevhodné výrobky či obaly.
10. Podpora důvěryhodných systémů řízení životního prostředí, včetně systému EMAS a normy ISO 14001.

Opatření, která mohou ovlivnit fázi spotřeby a použití

11. Ekonomické nástroje, například pobídky k nákupům šetrným k životnímu prostředí, nebo zavedení povinných plateb spotřebitelů za danou část nebo prvek obalu, které by jinak byly poskytnuty bezplatně.
12. Využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací zaměřených na širokou veřejnost nebo zvláštní skupinu spotřebitelů.
13. Podpora důvěryhodných ekoznaček.

▼B

14. Dohody s výrobci, například v oblasti využívání panelů pro výrobky podobných těm, které se pořádají v rámci integrovaných výrobních politik nebo s maloobchodníky o dostupnosti informací o předcházení vzniku odpadů a výrobků s menším dopadem na životní prostředí.
15. V rámci veřejných a podnikových výběrových řízení zařazení kritérií v oblasti životního prostředí a předcházení vzniku odpadů do výzev k podávání nabídek a do smluv, v souladu s příručkou o zadávání veřejných zakázek v oblasti životního prostředí, kterou zveřejnila Komise dne 29. října 2004.
16. Podpora opětovného používání nebo oprav vhodných vyřazených výrobků nebo jejich složek, zejména prostřednictvím využívání vzdělávacích, ekonomických, logistických nebo jiných opatření, jako je například podpora nebo zřízení akreditovaných středisek pro opravy a opětovné použití a sítě zejména v hustě obydlených oblastech.

▼ **M4***PŘÍLOHA IVa***PŘÍKLADY EKONOMICKÝCH NÁSTROJŮ A DALŠÍCH OPATŘENÍ
K POSKYTOVÁNÍ POBÍDEK K UPLATŇOVÁNÍ HIERARCHIE
ZPŮSOBŮ NAKLÁDÁNÍ S ODPADY PODLE ČL. 4 ODS. 3 ⁽¹⁾**

- 1) Poplatky a omezení související s ukládáním odpadu na skládku a jeho spalováním, které podněcují k předcházení vzniku odpadů a recyklaci, přičemž ukládání odpadu na skládku je považováno za nejméně vhodný způsob nakládání s odpady;
- 2) systémy plateb podle množství odpadu, kdy původci platí za odpad na základě skutečného množství vzniklého odpadu a které podněcují k třídění recyklovatelného odpadu u zdroje a k omezování směsného odpadu;
- 3) daňové pobídky k darování výrobků, zejména potravin;
- 4) systémy rozšířené odpovědnosti výrobce pro různé druhy odpadů a opatření ke zvýšení jejich účinnosti, nákladové efektivnosti a řízení;
- 5) zálohové systémy a další opatření na podporu účinného sběru použitých výrobků a materiálů;
- 6) řádné plánování investic do infrastruktury nakládání s odpady, také s využitím fondů Unie;
- 7) udržitelné postupy zadávání veřejných zakázek, které podpoří lepší nakládání s odpady a používání recyklovaných výrobků a materiálů;
- 8) postupné zrušení dotací, které nejsou v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady;
- 9) používání daňových opatření nebo jiných prostředků, které podpoří proniknutí na trh (v případě výrobků a materiálů připravených k opětovnému použití nebo recyklovaných výrobků a materiálů);
- 10) podpora výzkumu a inovace v souvislosti s pokročilými recyklačními technologiemi a repasováním;
- 11) využití nejlepších dostupných technologií pro zpracovávání odpadů;
- 12) ekonomické pobídky pro regionální a místní orgány, zejména na podporu předcházení vzniku odpadů a na posílení systémů tříděného sběru, které se zároveň vyhýbají podpoře ukládání odpadu na skládku a jeho spalování;
- 13) veřejné osvětové kampaně týkající se zejména tříděného sběru, předcházení vzniku odpadů a snižování znečištění odpadky a začleňování těchto otázek do vzdělávání a odborné přípravy;
- 14) systémy pro koordinaci všech příslušných veřejných orgánů zapojených do nakládání s odpady, včetně využití digitálních prostředků;
- 15) podpora průběžného dialogu a spolupráce mezi všemi stranami zapojenými do nakládání s odpady a pobídky k uzavírání dobrovolných dohod a k podávání zpráv o odpadu ze strany společností.

⁽¹⁾ Zatímco tyto nástroje a opatření mohou podněcovat k předcházení vzniku odpadů, což je nejvyšší krok v hierarchii způsobů nakládání s odpady, stanoví příloha IV komplexní seznam konkrétnějších opatření k předcházení vzniku odpadů.

▼ M4*PŘÍLOHA IVb***PLÁN PROVÁDĚNÍ PŘEDKLÁDANÝ V SOULADU S ČL. 11 ODS. 3**

Plán provádění předkládaný v souladu s čl. 11 odst. 3 obsahuje:

1. hodnocení minulé, stávající a plánované míry recyklace, skládkování a dalšího nakládání s komunálním odpadem a jednotlivých toků, z nichž se skládá;
2. hodnocení provádění plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadu, které byly zavedeny v souladu s články 28 a 29;
3. důvody, proč se členský stát domnívá, že se mu nemusí podařit dosáhnout příslušného cíle uvedeného v čl. 11 odst. 2 ve stanoveném termínu, a posouzení doby odkladu, kterého je ke splnění daného cíle zapotřebí;
4. opatření nezbytná k dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 5, která platí pro dotčený členský stát během doby odkladu, včetně vhodných ekonomických nástrojů a dalších opatření pro poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady podle v čl. 4 odst. 1 a přílohy IVa;
5. harmonogram provádění opatření podle bodu 4, určení subjektu odpovědného za jejich provádění a posouzení míry, v jaké jednotlivá opatření přispívají k dosahování příslušných cílů v případě odkladu;
6. informace o financování nakládání s odpady v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“;
7. opatření k případnému zlepšení kvality údajů, s cílem dosáhnout lepších výsledků v oblasti plánování a sledování nakládání s odpady.

PŘÍLOHA V

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2006/12/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 1 odst. 1 písm. b)	Čl. 3 odst. 5
Čl. 1 odst. 1 písm. c)	Čl. 3 odst. 6
Čl. 1 odst. 1 písm. d)	Čl. 3 odst. 9
Čl. 1 odst. 1 písm. e)	Čl. 3 odst. 19
Čl. 1 odst. 1 písm. f)	Čl. 3 odst. 15
Čl. 1 odst. 1 písm. g)	Čl. 3 odst. 10
Čl. 1 odst. 2	Článek 7
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod i)	Čl. 2 odst. 1 písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod ii)	Čl. 2 odst. 2) písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iii)	Čl. 2 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. c)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iv)	Čl. 2 odst. 2 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod v)	Čl. 2 odst. 1 písm. e)
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 4
Čl. 3 odst. 1	Článek 4
Čl. 4 odst. 1	Článek 13
Čl. 4 odst. 2	Čl. 36 odst. 1
Článek 5	Článek 16
Článek 6	—
Článek 7	Článek 28
Článek 8	Článek 15
Článek 9	Článek 23
Článek 10	Článek 23
Článek 11	Články 24 a 25
Článek 12	Článek 26
Článek 13	Článek 34
Článek 14	Článek 35
Článek 15	Článek 14

▼B

Směrnice 2006/12/ES	Tato směrnice
Článek 16	Článek 37
Článek 17	Článek 38
Čl. 18 odst. 1	Čl. 39 odst. 1
—	Čl. 39 odst. 2
Čl. 18 odst. 2	—
Čl. 18 odst. 3	Čl. 39 odst. 3
Článek 19	Článek 40
Článek 20	—
Článek 21	Článek 42
Článek 22	Článek 43
Příloha I	—
Příloha IIA	Příloha I
Příloha IIB	Příloha II
Směrnice 75/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 3 odst. 18
Článek 2	Články 13 a 21
Čl. 3 odst. 1 a 2	—
Čl. 3 odst. 3	Článek 13
Článek 4	Článek 13
Čl. 5 odst. 1	—
Čl. 5 odst. 2	—
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	Články 26 a 34
Článek 6	Článek 23
Čl. 7 písm. a)	Článek 13
Čl. 7 písm. b)	—
Čl. 8 odst. 1	—
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 8 odst. 3	—
Článek 9	—
Čl. 10 odst. 1	Článek 18

▼B

Směrnice 75/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 10 odst. 2	Článek 13
Čl. 10 odst. 3 a 4	—
Čl. 10 odst. 5	Články 19, 21, 25, 34 a 35
Článek 11	—
Článek 12	Článek 35
Čl. 13 odst. 1	Článek 34
Čl. 13 odst. 2	—
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	—
Článek 18	Článek 37
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	—
Příloha I	—

Směrnice 91/689/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	—
Čl. 1 odst. 2	—
Čl. 1 odst. 3	—
Čl. 1 odst. 4	Čl. 3 odst. 2 a článek 7
Čl. 1 odst. 5	Článek 20
Čl. 2 odst. 1	Článek 23
Čl. 2 odst. 2 až 4	Článek 18
Článek 3	Články 24, 25 a 26
Čl. 4 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 4 odst. 2 a 3	Článek 35
Čl. 5 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 19 odst. 2
Článek 6	Článek 28

▼B

Směrnice 91/689/EHS	Tato směrnice
Článek 7	—
Článek 8	—
Článek 9	—
Článek 10	—
Článek 11	—
Článek 12	—
Přílohy I a II	—
Příloha III	Příloha III